

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 3 • MAART 2007

Prestatie- en snelwandelen 11-13

Twintigste Bossche 100 14-15

Klaas Bakker en de B-100 16-17

Graaf van Hornepad 22-23

*De weergoden waren de
winterseriewandelaars in Casteren
niet goed gezind*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het aprilnummer:
uiterlijk 18 maart

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 3

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Prikbord	6
40 jaar OLAT <i>Corrie Tiersma en José Schimmel</i>	7
Ledenadministratie	7
Onze jarigen	8
Vooruitblik Clubreis Ardennen <i>Mirjam Kies</i>	8
Vooruitblik Winterserie <i>Mirjam Kies</i>	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-13
De twintigste Bossche 100	14-15
Hoog OLAT-gehalte <i>Mirjam Kies</i>	16-17
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (33) <i>Christiaan Koehler</i>	18
Unitas (snel)wandeltrainingsweekend	19
Tractorhulp	19
Winterserietocht Casteren <i>Ad van Asten</i>	20-21
Joop's kerstdriedaagse <i>Joop Reichenfeld</i>	22-23
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	24
Wandelen in de winter <i>Marion en Ben</i>	25
Land's End naar John O'Groats (2) <i>Piet Jansens</i>	26-30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Achter de schermen. De meeste zaken die in het bestuur ter sprake komen, vind je terug op de website, het clubblad, en als het effe kan de krant. Meestal gaat het dan over de wandelevenementen. Terecht, want daarom is OLAT tenslotte opgericht. Onze kernactiviteiten, of core-business, zo als dat tegenwoordig in goed Nederlands heet. Sommige zaken springen minder in het oog, maar zijn wel belangrijk om onze activiteiten te kunnen blijven uitvoeren. Zo is al eerder gemeld dat in de Meijerij 25 van de 53 overwegen afgesloten dreigen te worden. Om straks niet in kringetjes te moeten rondwandelen zul je de vinger aan de pols moeten houden. Op 6 februari zijn Toon van Wordragen en ondergetekende in het provinciehuis in den Bosch geweest voor een interview om het standpunt van OLAT (en de Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL) toe te lichten. Tevens is een notitie over het onderwerp overhandigd met onze kijk op de zaak.

Een ander gesprek heeft samen met Ad Verbakel plaatsgevonden op 28 februari voor de bezwarencommissie van de gemeente Bergeijk. Deze gemeente gaf geen toestemming voor een deel van het winterserietraject omdat de plaatselijke wielclub ook een evenement had.

Als iedere gemeente dat gaat doen, kunnen we over een paar jaar onze winterserie wel opdoeken. Vandaar ons bezwaar.

Achter de schermen (2). Veel evenementen kunnen we alleen draaien met bereidwillige medewerkers op de achtergrond. Zo zoeken we nog overnachtingsadressen voor het Internationaal Wandelevenement in Weert van 19 op 20 mei. Ook voor andere activiteiten zoeken we nog vrijwilligers. Graag aanmelden bij Theo Tromp.

40 jaar OLAT. In 40 jaar kan er veel gebeuren. Sommige dingen zijn waard om nog eens na te vertellen.

Iedereen die een leuk of interessant verhaal heeft uit de geschiedenis van OLAT wordt uitgenodigd om dit op te sturen naar José Schimmel, Otterstok 9, 5641 LA Eindhoven of via joseeschimmel@hotmail.com

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Het afgelopen jaar heeft OLAT niet altijd de wind in de zeilen gehad. Kijken we bijvoorbeeld terug naar de Vierdaagse van Nijmegen; iedereen weet wat daar is gebeurd. En als we terugblikken op onze winterseries, moeten we vaststellen dat de weergoden ons lelijk in de steek hebben gelaten!

Het begin zag er nog veelbelovend uit. Ons eerste evenement in Borkel en Schaft in oktober werd door 795 wandelaars bezocht. Een maand later, bij de winterserie in Eersel, hebben zich maar 535 wandelaars ingeschreven. En in de maand januari in Soerendonk kregen we te maken met storm en regen, wat ook weer veel wandelaars heeft afgeschrikt. Maar het dieptepunt was wel de winterserie in Casteren op zondag 11 februari. Hier mochten we nog geen 500 wandelaars noteren. De weersomstandigheden waren dan ook zeer slecht.

Dit alles is toch een domper voor onze vereniging, want bij de voorbereidingen zijn er vele uren werk aan vooraf gegaan. Denk maar aan de parkoersbouwer, aan degenen die de routes gaan pijlen, aan het voorlopen en het afhaken van de pijlen. En ook zeer zeker mogen we de vrijwilligers niet vergeten die in dat slechte weer hun kramen op moeten bouwen en daar de hele dag moeten staan. Aan al deze mensen zou ik een groot woord van dank willen brengen voor hun inzet voor OLAT en voor de wandelaar .

Dat pelgrimstochten heilzaam zijn konden we vorige maand al lezen in ons clubblad. Wandelen (en ook hardlopen) bevorderen het algemeen welbevinden van de mens, zegt de wetenschap. Ook dit voorjaar zullen diverse OLAT-leden weer de lange voetreis gaan maken naar Santiago de Compostela of naar een andere verre bestemming. De lente is hiervoor een goede tijd. De wandelaar loopt door de ontluikende natuur naar zijn einddoel. Eigenlijk loopt de pelgrim in versneld tempo het licht van de zomer tegemoet. Dat zal zeker een positieve uitwerking hebben op zijn stemming. Maar ook dicht bij huis kan men veel vreugde ervaren door te gaan wandelen.

Ik eindig daarom met de bekende leus:

Allen aan de wandel!

En tot ziens op onze volgende tocht,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 35 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Jos Scheepers 0495 535848 jos.scheepers@planet.nl

Kees van Iersel 0411 621706

WINTERPROGRAMMA 2006/2007

Datum	Route	Startpunt
13 mrt	Kasteelbossen	Café de Brug, 040 2264953 Ginderover 2, 5591 JP Heeze
27 mrt	Maas, duin en vennen	De Smid, 0478 502843 Rijksweg zuid 14, 5856 AB Wellerlooi
10 apr	Lange Duinen	NS Station Amersfoort, Amersfoort (eindpunt NS Hollandsche Rading)
24 apr	Beverbeek	Achelse Kluis, 040-2069955 Abdijweg 50 (Horeca), 5556 VE Achel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
13 mrt	Den Beckart
21 mrt	't Riethof
27 mrt	Oud Rooy
3 apr	Den Toel
10 apr	Den Beckart
17 apr	't Riethof
24 apr	Oud Rooy
30 apr	Vresselse Hut
8 mei	Den Beckart
15 mei	't Riethof
22 mei	Oud Rooy
29 mei	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

24 maart	GR 577	Houyet - Leignon (gare)	23 - 19 km
21 april	GR 5	Kanne - Dalhem	25 - 21 km
30 juni	GR 126	Anseremme - Houyet	27 - 21 km
25 augustus	GR 577	Marche - Han sur Lesse	27 - 18 km
22/23 september	GR 126	JHB Namen	zat. 19 km zon. 25 km

Weekend onder voorbehoud, alleen bij voldoende deelname.

27 oktober **GR 512** Boutersem - Neereisse 26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand. Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur

Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

41^e WINTERSERIE

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:	10 en 15 km	€ 2,60
	20 km	€ 3,10
	30 km	€ 3,50
	40 km	€ 3,50
	60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km om 09.30 uur

Informatie: Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467
of +31(0)495 450325
winter@olat.nl, www.olat.nl

AGENDA 2007

18 maart 2007	Cromvoirt	
	Camping-café De Vondst	
	5266 AJ Pepereind 13	
Afstanden/starttijden	60 km	07.00-07.30 uur
	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km	17.00 uur
	60 km	19.00 uur

WANDELPADEN

Geslaagden Airborenpad Market Garden

199	Siegmar Breisck	Dortmund	2e maal
200	Siegmar Breisck	Dortmund	3e maal
201	C. de Louw	Nederwetten	
202	Veronique Schoof	Amstelveen	
203	Danique Wiertsema	Geldrop	
204	Tymon Wiertsema	Geldrop	
205	Jacqueline Wiertsema	Geldrop	
206	Frans-Joseph den Heuvel	Best	
207	Rolf Craanen	Amersfoort	2e maal

Geslaagden Peelandpad

Vera Kox	Nuenen
Lenie Kraker	Eindhoven

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

40x Long Distance Walker

012	Con Bollmann	Venlo	RWV
013	Gerrit Nederlof	Kaulille (B)	SV de LAT/RWV

25x Long Distance Walker

023	Ger Reneerkens	Valkenburg	RWV
-----	----------------	------------	-----

Master Long Distance Walker

061	Jan Dokter	Hoorn	SV de LAT
062	Bertus van Ginkel	Waarder	RWV
063	Patrick Krols	Turnhout (B)	RWV
064	Günter Kostmann	Gangelt (D)	
065	Ties van den Berg	Nijmegen	SV de LAT
066	Jan Wintermans	Best	DLS

Super Long Distance Walker

071	Patrick Krols	Turnhout (B)	RWV
072	Günter Kostmann	Gangelt (D)	
073	Rik Weverbergh	Diepenbeek (B)	Heikneuters
074	Ilona Klinkendon	Barendrecht	RWV
075	Ties van den Berg	Nijmegen	SV de LAT
076	Jan Wintermans	Best	DLS

Long Distance Walker

098	Rik Weverbergh	Diepenbeek (B)	Heikneuters
099	Ties van den Berg	Nijmegen	SV de LAT
100	Jan Wintermans	Best	DLS

40x Master Kennedy walker

012.	Jan Steven Bakker	Zeist	WS'78
------	-------------------	-------	-------

25 x Master Kennedy walker

Roland Weyers	Alkmaar	EHS
Jan Dinnissen	Wijchen	De Posthoorn/OLAT

Master Kennedy walker (goud)

Marco van Heel	Eindhoven	OLAT
Ad van Laarhoven	Tilburg	
Rob Keetlaer	Best	OLAT
Adrie Zoon	Dirksland	RWV

Super Kennedy walker (zilver)

Jelte van der Zee	Vleuten	OLAT
Wim Bandsma	Hilversum	WS'78
Marcelino Sobczak	Heerlen	OLAT
Donny Meijerink	Haaksbergen	Wandelkring DIO
C.L. Vissers	Breda	
M. Hooijmaaiers	Dongen	

Kennedy walker (brons)

Gert Witteveen	Nunspeet
Hans van Gool	Enschede
Henk de Jonge	Enschede
M. van Elk	Zegveld

WANDELPAD 100 JAAR KNBLO-NL

In Limburg en Noord-Brabant zal een deel van dit wandelpad aangelegd worden, zoals ook in de andere provincies. Zelf heb ik de taak het volgende traject uit te zetten: Grubbenvorst – Maasbree – Helden – Leudal – Heyhuizen – Nederweert – Maarheeze – Sterksel – Geldrop – Eindhoven – Best – Oostelbeers – Tilburg – Gilze – Breda. Theo Klanke heeft een traject in Zeeland en Ruud van der Horst een traject in Gelderland.

Er wordt gezocht naar mensen die een traject van ca 20 of 30 kilometer willen gaan onderhouden en zorgen dat de markering in orde blijft. Het pad moet operationeel zijn begin 2008. Verder zoeken we ook nog iemand, die de route geheel wil nalopen en de teksten wil controleren op beschrijving en zinsbouw. Dus vrijwilligers voor dit wandelpad kunnen zich bij mij, Theo Tromp, melden.

ROOIS KLOMPENPAD

Afgelopen maanden zijn de routes beschreven en op GPS gezet. Nu zal gekeken worden hoe we de uitvoering er van kunnen realiseren. We willen eind van het jaar een kleine gids van dit pad uitbrengen. Ook voor dit pad zoeken wij mensen die een traject willen bewaken. Door de drie grote lussen en de aanlooproute ontstaat er dan een knooppunten netwerk in Sint-Oedenrode.

GASTGEZINNEN GEZOCHT

Tijdens het Internationaal Wandelevenement op 19 en 20 mei komen er weer verschillende Engelsen, Duitsers en Fransen naar Weert om deel te nemen aan dit evenement. We willen hen graag onderbrengen bij gastgezinnen. Het betreft het weekend na Hemelvaart. Men krijgt een vergoeding van € 16,- per nacht zoals ook door Vrienden op de Fiets wordt gerekend. Heeft u plaats, laat het even weten aan Theo Tromp: 0495 450325

MARKEERDERSPAS

Markeerders van OLAT-wandelpaden krijgen allemaal een markeerderspas, waarmee zij kunnen aangeven voor welke organisatie zij aan het markeren zijn en op welk pad. Bent u een van onze markeerders en heeft u nog geen pasfoto opgestuurd, wilt u dit dan alsnog doen, zodat wij ook uw pas in orde kunnen maken.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Henk Vellema

nieuw adres: De Koppele 551, 5632 LR Eindhoven

Dhr. Ton van Dijk

nieuw adres: Julianastraat 32, 5731 GN Mierlo

Jan en Christine van den Hurk – Kweens

nieuw adres: Kasteel Noord 46, 5702 NX Helmond

Mevr. Lineke den Boer

nieuw adres: Koninginnelaan 108, 5491 JX Sint Oedenrode

AANMELDINGEN

Mevr. Julia Noya

Hoogeindseweg 17, 5836 CA Sambeek

Dhr. Henk Heijmans

Populierenlaan 35, 5492 EJ Sint Oedenrode

Mevr. Gonny Hollanders – van Kol

Helcamp 2, 5721 LN Asten

Dhr. Rien van den Eertwegh

Primulastraat 18, 5492 JH Sint Oedenrode

Dhr. Theo Bergmans

Hoogstraat 4, 5694 NK Breugel

Mevr. Nelly Veldhuis

Veersteeg 16, 5331 PM Kerkdriel

Dhr. en Mevr. Toon en Sjane v/d /Vleuten – v/d Laar

Dommelrodelaan 35, 5492 GH Sint Oedenrode

Dhr. Martin Broeders

Nijlandlaan 68, 5505 PD Veldhoven

Mevr. Jeannet Leeson – Heldoorn

Tomakker 77, 5673 LC Nuenen

Mevr. Ans van de Wijgert

Joppenberg 33, 5508 BV Veldhoven

Dhr. Ferry Fens

Mevr. Lucie van Overbeek

Rozenstraat 3, 5091 AH Oost-West en Middelbeers

Mevr. Nettie Brans

Tartwijck 46, 5491 EK Sint Oedenrode

VEERTIG JAAR WANDELSPORTVERENIGING OLAT 1967-2007

Van de jubileumcommissie

Beste OLAT-leden,

Deze keer willen wij onze leden (en zeker leden die ver weg wonen) die op de **feestavond van 24 november** lekker willen feesten, dansen en drinken, erop wijzen dat er na afloop gelegenheid is om te **overnachten in een nabijgelegen kampeerboerderij**.

Dit alles tegen een kleine vergoeding, inclusief ontbijt.

Hier kunt u zich t.z.t. voor opgeven; nadere bijzonderheden volgen nog.

Ook willen we op zondag 25 november nog een frisse wandeling gaan maken om toch weer de benen te strekken en onze hobby voort te zetten.

Wat zijn de nieuwe ontwikkelingen, en wat willen we nog weten?

Ruud van der Horst heeft ons laten weten niet meer deel te nemen aan de jubileumcommissie vanwege drukke werkzaamheden.

Mirjam Kies wil graag samen met ons meewerken aan interviews met en/of verhalen over wandelaars. Iedereen die leuke anekdotes heeft, nodigen wij uit om contact met ons op te nemen.

Bram Stelling is bezig een lijst samen te stellen met namen van oud-bestuursleden. Deze lijst is nog niet helemaal compleet. Daarom willen we graag weten of er onder de OLAT-wandelaars nog mensen zijn die zich vroegere (bestuurs) leden kunnen herinneren, en dat dan ook aan ons kunnen doorgeven.

U kunt ons hiervoor mailen, bellen of schrijven.

OLAT jubileumcommissie

Otterstok 9

5641 LA Eindhoven

040 2528873

joseeschimmel@hotmail.com

Namens de jubileumcommissie:

-José Schimmel en Corrie Tiersma-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

15	Anneriet Janssen	Beek en Donk
15	Jaap Blanken	Veldhoven
15	Joop Brans	Best
16	Fonny van Buul	Eindhoven
16	Ria v.d. Hoek-v.d. Heyden	Sint Oedenrode
17	Ted Liebrechts	Eindhoven
18	Martin Swarts	Veldhoven
19	Sjouke van de Heuvel	Uden
20	Willemien Hietland	Aalten
20	Mariet Vogelsangs	Deurne
20	Franny de Weeger - van de Loo	Eindhoven
20	Jan Dinnissen	Wijchen
21	Henk Goorman	Reusel
21	Kitty Buijtenweg	Eindhoven
21	Patty Sonnemans	Helmond
21	Ferry Fens	Oost-West en Middelbeers
22	Hennie van de Bogaart - Peters	Oss
22	Ria van den Akker	Schijndel
22	Paula Wijten	Hilvarenbeek
23	Arie Timmermans	Eindhoven
24	Cees van Dijk	Waalre
24	Karin Moeskops	Sint-Oedenrode
24	Arno Naethuijs	Eindhoven
24	Leni de Vries	Vijfhuizen
25	Jan Delisse	Erp
25	Frank Liebrechts	Heeze
25	Rien Taks	Sint-Oedenrode
25	Erik Dikken	Nijmegen
26	Jo Willems	Gerwen
26	Ber Stijnen	Heythuysen
27	Elly Franken	Heeze
28	Paul Coolen	Nuenen
28	Leny Stienen	Helmond
28	Richard van der Pol	Amersfoort

28	Theo van Hal	Rosmalen
28	Ton Seetsen	Rosmalen
29	Hans van Erp	Nuenen
31	Hans Schrijvers	Hilversum
31	Piet Heidema	Breugel
31	Toos van den Boom - Walravens	Helmond

APRIL

1	Jan van de Boogaard	Veghel
2	Tony van Duijn	Utrecht
3	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel
3	Vincent van Boerdonk	Keldonk
5	Piet van de Laar	Son
8	Arnold Veringmeier	Schoonhoven
8	Hans Pranger	Handel
9	Maria Foolen	Sint-Oedenrode
10	Jozefien van Schijndel	Boxtel
10	Claude Herman	Vielsalm
10	Petra Visser	Eindhoven
11	Corrie v.d. Zwaluw	Best
11	Piet van der Voort	Uden
11	Marjan van Munster	's-Hertogenbosch
11	Toos Habraken-van Eck	Sint-Oedenrode
12	Emile Terheggen	Amsterdam
12	Leo Verwegen	Veghel
12	Charles Groot	's-Gravenhage
12	Lia Hulsman	Son
12	Net Janssen	Meijel
13	Frits Eckenhausen	Broek In Waterland
13	Corrie Tiersma	Eindhoven
13	Willy Veugelers	Weert
13	Harrie Wielens	Sint-Oedenrode
13	Adrie Toonen	Wijchen
13	Ans van de Wijgert	Veldhoven
14	Jan Stevens	Gassel
14	Ton van Dijk	Mierlo
14	Anja van Gerwen-Hogeboom	Deurne

Clubreis naar de Ardennen 24 maart GR 577 Houyet – Leignon (Gare)

Ardennenreis met wouden, water en weidse uitzichten

De eerstvolgende OLAT Clubreis heeft als vertrekpunt het plaatsje Houyet, gelegen aan de meanderende rivier de Lesse en omgeven door veel natuurschoon. De wandelaars volgen van daaraf de GR 577 tot aan Leignon. Een NS-wandeling op z'n Waals, want start en finish hebben allebei een treinstation. De regio rond Houyet was in vroeger tijden al geliefd bij de adel, die er meerdere zomerresidenties bouwde. In het plaatsje zelf is uit die tijd onder andere een burcht bewaard gebleven. Die verschaft de wandelaars op het eerste traject nog menig schilderachtig doorkijkje.

Door een landschap van afwisselend bos en open vlaktes bereikt men al gauw een wat ruiger gebied, met rotsen en diepe ravijnen waar de rivier zich doorheen wringt. Het pad is intussen flink aan het stijgen. Een eindje verderop kruist men twee

autowegen, om meteen weer de natuur in te duiken. Voorbij enkele grote visvijvers is er weer even een boerengehuchtje, en daarna rest er voorlopig niets dan de diepe stilte van de uitgestrekte wouden. Weer wordt een autoweg overgestoken, waarna de route verder gaat door over deels stenige paadjes en langs bosbeekjes.

Uiteindelijk belandt men weer in open gebied, met een onverwacht weids uitzicht op de plaats Chevetogne. Geen wonder, want het pad is dan al bijna 200 meter gestegen. Maar het eindpunt ligt dan toch weer wat lager, en dat is een fijn vooruitzicht aan het einde van zo'n mooie tocht.

Nadere bijzonderheden over inschrijving, vertrektijden en opstapplaatsen staan op pagina 5

Met extra lus door de Moerputten voor de 60 km

Winterserie vanuit Cromvoirt biedt 'natje en droogje'

Zoals altijd, biedt de laatste OLAT-winterserie van het voorjaar ook de mogelijkheid om 60 kilometer te wandelen. Een goede gelegenheid om te oefenen voor de Vierdaagse! Als extraatje is op deze afstand de 600 meter lange spoorbrug door de Moerputten in het parkoers opgenomen. Degenen die in januari de Bossche 100 hebben gewandeld, weten al hoe bijzonder dit is. De pas heropende brug – onderdeel van het antieke Halve Zolenlijntje en sinds 1995 een rijksmonument – ligt middenin een zeldzaam laagveenmoeras van ruim honderd hectare groot.

De langste wandelafstand valt in twee stukken uiteen. Vanuit de start op camping De Vondst in Cromvoirt wordt eerst een aparte lus gemaakt van 20 km, met daarin de Moerputtenbrug en wat kleinere knuppelbruggetjes. De tocht erheen gaat over de Vughtse Heide en terug over de dijkpaden onder Nieuwkuijk. Daarna volgt men vanaf het startcafé het parkoers van de 40 km, met een grote lus dwars door de Drunense Duinen. Zo ver zullen de kortste afstanden (10, 15 en 20 km) vanzelfsprekend niet komen. De 30 km wel, maar die neemt een wat kortere route door deze Brabantse zandbak.

Van de camping vertrekken alle afstanden eerst in de richting van het Drongelens kanaal, via mooie paden met stukjes bos. Daarna volgt men een pad langs het riviertje de Zandleij, tot vlak voor de Distelberg. Een stukje verderop bevindt zich de eerste wagenrust, tevens het keerpunt van de 10 km. De overige afstanden vervolgen hun weg over de Helvoirtse Heide, een uitloper van van de Drunense Duinen. In dit gebied splitst zich de 15 km af. De rest bereikt via camping Distelloo een ander, klein natuurgebiedje onder het kanaal, dat normaal niet is opengesteld voor publiek maar tijdens deze winterserie wel.

In het schilderachtige dorpje Giersbergen (70 inwoners) wordt de eerste caférust gehouden. Hier duikt men het 'echte' duingebied in, tot aan de Rustende Jager waar de 20 km rechtsomkeert maakt. Slingerend over kleine paadjes gaan de resterende afstanden opnieuw het duingebied door. In het hart ervan volgt de aftakking van de 30

km, maar de 40 (en 60) km doorkruisen het Nationaal Park nog tot vlakbij Kaatsheuvel, houden een wagenrust bij de Roestelberg en haken op de terugweg weer aan bij de 30 km.

Nadat café de Rustende Jager is aangedaan, moeten er eerst wat heuveltjes genomen worden voordat men het hooggelegen pad bereikt dat over de kam van het gebied loopt. Dat pad leidt in noordelijke richting naar de Hoge Heide, waar de derde wagenrust is ingericht. Het parkoers van de 20 en de 15 km is er dan alweer bij gekomen. Na de rust volgt de doorsteek naar de IJzeren Man, een dubbele plas die lang geleden door zandwinning is ontstaan. De naam (die op meer plaatsen voorkomt) verwijst naar de grote stoombaggermachines die toen werden gebruikt. Na de ontginning liepen de putten vanzelf vol met water en nu vormen ze een geliefd recreatiegebied. De wandelaars naderen de door bossen omzoomde plas via een smal pad langs de Zandleij, en komen zo vanzelf weer terug bij het startpunt.

In deze winterserietocht ervaart men voortdurend de afwisseling van natte en droge gebieden met elk hun eigen vegetatie. De omgeving van Cromvoirt ('voirt' staat voor doorwaadbare plaats) met zijn oude polders, broekbossen en vochtige heide is tamelijk waterrijk. In de Drunense Duinen vindt men naast uitgesproken droge gedeelten ook waterpartijen en grazige weidjes. Een aanrader!

-Mirjam Kies-

UIT DE MEDIA

Kennedymars Bergeijk schuift één dag op

Van de stichting Kennedymars Bergeijk is het bericht binnengekomen dat die tocht dit jaar niet begint op vrijdagavond 21 september, maar de avond erna. Dat betekent ook voor de Kempenronde (40 km) een etmaal opschuiven; die wordt dus verplaatst van zaterdag- naar zondagochtend. In de lange afstands wandelkalender is deze wijziging inmiddels doorgevoerd.

De Kennedymars Bergeijk is een kleinschalig evenement. Vorig jaar deden er een kleine 250 mensen mee.

Info: www.kennedymarsbergeijk.nl

„Kabinet: doe er iets aan!“

Houtwallen, elzensingels, vlechtheggen, menige wandelaar en natuurliefhebber is er dol op. Maar de Nederlandse overheid doet net of zulke natuurlijke elementen, die dikwijls dateren uit de late Middeleeuwen, gewoon niet bestaan.

„Waar men in het buitenland trots is op zijn countryside of campagne, spreken onze beleidsambtenaren over het 'witte gebied'. Voor 65 procent van Nederland is helemaal geen aandacht“, zegt Jaap Dirkmaat van de Vereniging Nederlands Cultuurlandschap. Samen met de Landschapswacht vraagt hij het nieuwe kabinet om nu eindelijk eens structureel geld vrij te maken voor het behoud van dit 'museale' erfgoed.

Bron: *Zibb.nl*, 29 januari 2007

Duitse Santiago-route

Pelgrims uit de Duitse regio Westfalen kunnen binnenkort al in Osnabrück beginnen als ze naar Santiago willen lopen. Tussen Osnabrück en Wuppertal komt een nieuw traject gereed, voorzien van bordjes met de bekende Sint Jacobsschelp. Ook wordt er een gids uitgebracht. De wandelroute volgt een oude handelsweg van ca. 170 km lang. Het is de bedoeling dat de route nog verder naar het noorden wordt uitgebreid, in de richting van de Baltische staten. Vanaf Wuppertal bestaat al een aansluiting via België.

Info: www.lwl.org

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 20-2-07

1	Marcelino Sobczak	2455		Kees Punselie	580	30	7	Sonja Arfman	360
2	Kees Lambregts	2215		2 Jeannette v Boerdonk	580	31		Hans de Vries	340
3	Henk Plasman	1655		2 Riet Emans	580	32		Jan Warrink	315
4	Pe Everaerts	1600	29	Paul Canters	395	33	8	Carry Ombelet	190
5	Boetje Huliselan	1180							
6	Ron Timmermans	1090							
7	Gerrit Arfman	855							
8	Ernst Westerhoff	610							
	Wim Freriks	610							
	Gerrit van Haandel	610							
1	Hanny Klumpkens	610							
	Theo Klanke	610							
13	2 Betsie Geerts	580							
	Claude Herman	580							
	Ton de Jong	580							
2	Rinda Scheltens	580							
	Sjef Koolen	580							
	Jelte van der Zee	580							
	Frits Mennen	580							
	Co Tops	580							
	Klaas Bakker	580							
2	Henny van de Haring	580							
	Evert v Ampting	580							
	Pieter Boots	580							
	Ad Verbakel	580							

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
11 mrt	Olland	OLAT	Pres.	5-10-20-30-50	schema	25-50-100-200-500
18 mrt	Cromvoirt	OLAT	L.A.	60 km	250	100
24 mrt	Amsterdam	LAT	Pres.	42.195 m	100	g200;z175;b150
april						
07 apr	Sittard	KMS	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
14 apr	Castricum	LAT	L.A.	60 km	250	
21 apr	Loon op Zand	HvB	Pres.	15 uur/95 km	95 km=350	schema boven 95 km
21 apr	Haarlem	Eur	Eur	100 km	430	
27 apr	Dordrecht	RWV	L.A.	80 km	360	
mei						
5 mei	Hengelo	HWU	L.A.	75 km	350	
5 mei	Bocholtz	NOAD	L.A.	135 km	550	

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten 0499 47 37 67 of a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
11 mrt	Olland	OLAT	Snelwandelwedstrijden en prestatietochten op de weg. Ook voor de sportieve wandelaars. Ontmoetingscentrum De Holm, Past. Smitsstraat 40. 50 km: 10.30 uur, 30 km: 11.30 uur, 10 & 20 km: 13.30 uur, 5 km: 14.30 uur. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u. Inschrijving bij startbureau tot een half uur voor de start van het onderdeel. Nadere info: Hans de Vries.
18 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan, Langepad 16. Heren 13.15 uur; dames en junioren 12.30 uur. Inschrijven gesloten. Info: Hans van der Knaap: 010 466 20 15 of Gijs den Ouden: 0181 62 40 46, of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
22-25 mrt	Helsinki	SUL	EK masters, 22 mrt : 5 km weg; 24 mrt : 3 km indoor, inschrijving gesloten. Info: http://www.evaci2007.com
24 mrt	Zaandam	sv De LAT	Prestatietocht : Amsterdam – Hoorn, 42,195 km. Wingerdweg 260, 10.45 uur. Inschrijven bij de start. Nadere info: 020 – 690 00 36 of www.delat.nl
1 apr	Dordrecht	av Hercules en av Parthenon	Dwars door Dordt, 10 km snelwandelen (wedstrijd en prestatie). Sportpark Reeweg (Halmaheiraplein), 13.00 uur. Inschrijven voor 29 maart op www.inschrijven.nl of bij de start. Info : www.dwarsdoordordt.nl .
7 apr	Sittard	Unitas	Kennedymars. Stadsspoorthal, 5.00 uur. Wedstrijdklasse voor iedereen die de mars binnen 12 uur kan lopen. Inschrijven wedstrijdklasse voor 28 maart op www.kennedymars.org of bij Victor Mennen, Dijkveldstraat 40, Sleek-Echt
21-22 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21.00 uur. Prestatietocht van 15 uur waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moeten worden. Voorinschrijving verplicht. Info: www.wsv-hartvanbrabant.nl/phpfusion of tel : 0416 - 362858 / 013 - 4554318

NK 5.000 M SNELWANDELEN INDOOR IN GENT, 21 JANUARI 2007

Op 21 januari werd in Gent het NK 5.000 snelwandel indoor georganiseerd. Hier mogen tien deelnemers aan meedoen en Boetje had zich hiervoor als laatste deelnemer geklasseerd.

De strijd om de titel ging tussen de 44-jarige Harold van Beek (19 keer Nederlands kampioen van 1987 t/m 2006 m.u.v. 2000) en de twee keer zo jonge Jacques van Bremen. Deze strijd werd gewonnen door Jacques van Bremen. Jan Cornelis veroverde het brons en verbeterde het Nederlands record M50 van Klaas Bakker met meer dan 1 minuut. Boetje liep zijn eigen race en liep de 5 kilometer in zo'n 28 minuten. Proficiat.

NK 5.000 m snelwandelen indoor 21-01-07

	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	23:10,90	12,9
2	Harold van Beek	RWV	23:52,68	12,6
3	Jan Cornelis	av Holten	24:12,13	12,4
4	Pedro Huntjens	av Unitas	24:39,02	12,2
5	Ronald Maas	RWV	25:07,38	11,9
6	Theo Koenis	De LAT	26:16,71	11,4
9	Boetje Huliselan	OLAT	28:01,22	10,7

WINTERSERIE SV DE LAT: 25 KM PRESTATIETOCHT IN AMSTERDAM, 28 JANUARI 2007

Op 28 januari organiseerde De LAT weer een 25 km prestatie-wandeltocht. De weersomstandigheden waren verre van ideaal. Er stond een flinke bries en zo nu en dan viel er een regenbui.

Marcelino Sobczak – die een dag eerder nog de Bossche 100 gewandeld had – begon vrij rustig, maar ging naarmate de race vorderde steeds sneller lopen. Uiteindelijk werd hij derde een paar minuutjes achter Martijn Biesmans en Paul Altena.

Paul Canters – had een lange tijd niet meer gelopen – kwam een kwartiertje later als zesde over de streep. Pé Everaerts zat daar weer 2 minuten achter. En Hans de Vries – ook een tijdje uit de running – wist ook nog net binnen de 3 uur te finishen.

Paul Canters

Pé Everaerts

Winterserie sv De LAT: 25 km prestatietocht 28-01-07

	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Martijn Biesmans	De LAT	2:36:26	9,6
2	Paul Altena	De LAT	2:37:13	9,5
3	Marcelino Sobczak	OLAT	2:38:15	9,5
4	Wil Botman	De LAT	2:47:29	9,0
5	Ad Leermakers	HvB	2:48:47	8,9
6	Paul Canters	OLAT	2:51:42	8,7
7	Pé Everaerts	OLAT	2:53:49	8,6
10	Hans de Vries	OLAT	2:57:35	8,4

WINTERSERIE RWV IN ROTTERDAM OP 4 FEBRUARI 2007

Veel Persoonlijke records.

De opkomst in de 5e wedstrijd van de Winterserie RWV was erg groot. In totaal waren er 62 deelnemers en er stonden maar liefst 11 OLAT-leden aan de start. De weersomstandigheden waren ook erg goed : 8 graden, droog en windstil.

De 10 km-wedstrijd werd weer gewonnen door Jacques van

Marcelino Sobczak

Gerrit de Jong (28) en Carry Ombelet

Bremen in een nieuw persoonlijk record (PR). Pedro Huntjens (tweede) kon Jacques deze keer geen partij geven. De OLAT-leden lieten ook zeer goede prestaties zien. Henk Plasman dook voor het eerst sinds lange tijd weer onder de 50 minuten, hetgeen goed was voor een derde plaats. Kees Lambregts was ook erg snel deze keer, maar kon de 50-minuten-grens net niet slechten.

Ons lid Marcelino Sobczak – op wedstrijden tegenwoordig uitkomend onder de vlag van Unitas – blijft zich verbeteren en liep voor het eerst onder de 57 minuten. Boetje Huliselan verbeterde ook zijn PR van vorige maand ook met zo'n 20 seconden. Opvallend is dat Henk, Kees, Marcelino en Boetje allen voor de vierde keer meededen met deze winterserie. En dat zij iedere keer steeds sneller waren dan de vorige keer.

Ron Timmermans voelt zich weer steeds beter. Hij wilde hier graag onder het uur finishen en dat lukte hem ook ruimschoots. In de prestatieklasse deden ook nog vier OLAT-leden mee. Pé Everaerts, die zich op langere afstanden veel beter thuis voelt – geprogrammeerd op 8,6 km/uur – finishte binnen de 70 minuten. Gerrit en Sonja Arfman deden voor het eerst mee in Rotterdam. Voor Sonja (12 jaar) was dit haar allereerste prestatiewandeloctocht. Grootvader en kleindochter vertrokken zij aan zij, maar

Ron Timmermans (8), Theo Koenis (16) en Paul Altena

toen Gerrit na enkele kilometers even moest stoppen om een steentje uit zijn schoen te halen liep Sonja in haar eigen (hoge!) tempo verder en haalde zij Carry Ombelet en Gerrit de Jong nog in. Sonja finishte de eerste keer meteen al onder de 73 minuten! Carry kwam een minuutje later over de streep (ook een PR) en Gerrit Arfman stapte ook flink door met een tempo van bijna 8 km/uur.

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen 4-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	45:41	13,1
2	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	48:17	12,4
3	Henk Plasman	Gen. Michaëlis/OLAT	1957	49:49	12,0
4	Kees Lambregts	OLAT	1959	50:07	12,0
5	Richard Leijenaar	RWV	1959	51:29	11,7
11	Marcelino Sobczak	av Unitas / OLAT	1968	56:43	10,6
13	Boetje Huliselan	OLAT	1955	57:23	10,5
17	Ron Timmermans	RWV / OLAT	1982	58:44	10,2
P3	Pé Everaerts	OLAT	1951	1:09:34	8,6
P6	Sonja Arfman	OLAT / WS'78	1994	1:12:56	8,2
P7	Carry Ombelet	OLAT	1971	1:13:49	8,1
P8	Gerrit Arfman	OLAT / WS'78	1946	1:16:04	7,9

Kees Lambregts (19), Jan de Jonge (27) en John Redeker (103)

Sonja Arfman

De 5 kilometer werd gewonnen door Dirk Bogaert. Klaas Bakker liep de 5 km weer onder het halve uur en werd daarmee derde. Zelf deed ik er 5 minuten langer over, maar had nog wel genoeg tijd over om wat foto's van de 10 km-wandelaars te maken.

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen 4-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Dirk Bogaert	Meetjesland (B)	1958	23:44	12,6
2	Ronald Maas	RWV	1987	25:19	11,8
3	Klaas Bakker	OLAT	1937	29:55	10,0
4	Pierre Gabriëls	ac Bree (B)	1944	30:01	10,0
13	Hans de Vries	OLAT	1964	34:56	8,6

WINTERSERIE SV DE LAT: 30 KM PRESTATIETOCHT IN AMSTERDAM, 11 FEBRUARI 2007

In Amsterdam organiseerde sv De Lat een 30 km prestatietocht alsmede 5 en 10 km snelwandeldwedstrijden. De (snel)wandelaars hadden veel geluk met het weer. Voor de start regende het pijpenstelen, maar toen het startschot viel was het (bijna) droog en bleef het droog.

Op de 30 kilometer streden Jan de Jonge en Marcelino Sobczak samen om plaats één. Uiteindelijk bleek Marcelino de snelste van het duo te zijn. Ook op de langere afstanden maakt Marcelino veel progressie.

Pé Everaerts wandelde – als een Zwitsers precisie-uurwerk – weer in zijn vertrouwde tempo van 8,6 km/uur; goed voor een tijd onder de 3:30 uur. Jan Warrink vertrok met een tempo van zo'n 12 km/uur, maar kon bij deze snelheid niet meer alle regels van de wandelkunst goed toepassen. Na een tandje terug te zijn geschakeld verliep alles weer perfect en kwam Jan uiteindelijk nog binnen de 4 uur over de streep.

Gerrit en Sonja Arfman – die de smaak van het prestatiewandelen ook te pakken hebben gekregen – wandelden de gehele afstand in een gelijkmatig strak tempo zij aan zij en kwamen ook binnen de 4 uur over de eindstreep.

Gerrit Arfman

Winterserie sv De LAT: 30 km prestatietocht 11-02-07

	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Marcelino Sobczak	OLAT	2:57:13	10,2
2	Jan de Jonge	De LAT	2:57:34	10,1
3	Frank van der Gulik	De LAT	3:08:35	9,5
4	Paul Altena	De LAT	3:11:45	9,4
5	Remco de Bruin	De LAT	3:12:26	9,4
6	Marcel Dekker	De LAT	3:23:15	8,9
7	Pé Everaerts	OLAT	3:28:43	8,6
13	Jan Warrink	OLAT	3:56:26	7,6
14	Gerrit Arfman	OLAT	3:56:39	7,6
15	Sonja Arfman	OLAT	3:56:39	7,6

WINTERSERIE SV DE LAT: 5 EN 10 KM SNELWANDELEN IN AMSTERDAM, 11 FEBRUARI 2007

Onze 5 kilometerspecialist Klaas Bakker liep de 5 km weer in zo'n 30 minuten en moest op deze afstand alleen Alex Wijsman voor zich dulden.

En Boetje Huliselan liep een zeer regelmatige 10 kilometer en finishte alweer onder de 58 minuten.

Winterserie sv De LAT: 5 km snelwandelen 11-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Alex Wijsman	De LAT	1948	27:52	10,8
2	Klaas Bakker	OLAT	1937	30:03	10,0
3	Aad van Leeuwen	NOP	1949	32:43	9,2
4	Sander van Leeuwen	NOP	1992	33:30	9,0
5	Coby Bunschoten – Kriek	RWV	1947	34:19	8,7
6	Hermien Teske	RWV	1949	41:57	7,2

Winterserie sv De LAT: 10 km snelwandelen 11-02-07

	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Pedro Huntjens	Unitas	1948	51:06	11,7
2	Ronald Maas	RWV	1937	51:12	11,7
3	Theo Koenis	LAT	1949	53:45	11,2
4	Hans van der Knaap	RWV	1992	54:43	11,0
5	Boetje Huliselan	OLAT	1947	57:49	10,4

Boetje Huliselan

De twintigste Bossche 100

Schoenen te vies om uit te doen

Al uren onderweg, wandelen we als zombies door een stil dorp. Ik schrik van mijn eigen schaduw. Niet veel later gaan we de eerste caférust binnen; het is ondertussen drie uur na middernacht. De Bossche 100 is een aanslag op je bioritme.

Om 22.00 uur de avond tevoren zijn we vertrokken vanuit lopers die alle voorgaande edities van de Bossche 100 hebben doorstaan en op uitnodiging van de stichting aan de start verschijnen: Annie van der Meer, Wil van Dooren en Klaas Bakker. Met dank aan Bob van Rijn, die al die twintig jaren als vrijwilliger in de verzorgingsploeg aanwezig was.

Zodra de stad verlaten is, de polder in. Op een dijk langs het water is het modder en nog eens modder: met een bevroren ondergrond levert dat veel slippertjes en bijna-valpartijen op. Met later toch weer vaste grond onder de voeten.

Na 9 kilometer even een rustpunt en tijd voor een boterham met koffie of thee. Dan onder de snelweg A2 door. Een verraderlijk opstapje verpest de verdere deelname van enkele wandelaars. Anderen gaan door met gemengde gevoelens en gehavende ledematen. Nog een dijk, maar nu beter begaanbaar. Af en toe een regenbuitje en een halve ondergaande maan, en sterren zien we ook. Met steeds een temperatuur die rond het vriespunt ligt.

Na 32 km de eerste caférust in Haaren, heel vroeg in de ochtend. Hier komt iedereen bij elkaar en vertrekt gezamenlijk om 04.00 uur. Daarna landbouwwegen, zandpaden, grasdijken, molshopen, afgewaaid takken, modder en plassen – alles vinden we op onze weg, nog steeds in het donker.

Deze zaterdagmorgen maken wij de slapende honden wakker en hanen gaan kraaien als we in het buitengebied een boerderij passeren. Na drie wagenstops volgt caférust nummer twee in Loon op Zand, na 60 km. Het is ondertussen licht geworden.

Weer bestel ik soep en cola en eet twee pannenkoeken, meegebracht van thuis. De schoenen gaan op deze tocht bijna nooit uit, die zitten onder de modder, te vies om aan te raken.

Hier nog een gezamenlijk vertrek om 09.30 uur. We komen buiten en glibberen Loon op Zand uit. De klinkerstraten zijn spiegelglad door opvriazing. Gelukkig kunnen we nu zien waar we gaan: het is minder vermoeiend dan in het donker. De bossen worden opgezocht. Er zijn veel omgewaaide bomen over de paden gevallen, die al laverend genomen worden. Het stuk door de Drunense Duinen door het mulle, natte zand valt mee.

Nu twee onderbrekingen om wat te drinken en te eten tot de volgende en laatste binnenrust in Giersbergen. Daar zit Ria Zijlmans op me te wachten. Ze wandelt de laatste 18 km mee naar Den Bosch. Zij heeft de eerste Bossche 100 ook gewandeld en is daarna nog twee keer van de partij geweest, in 1991 en 1995. Ook in eerdere B-100 tochten zijn we vanuit hier aan de laatste kilometers begonnen, maar nu gaat het via een heel andere route: richting Vlijmen en door het natuurgebied De Moerputten, over het tracé van het oude Halve Zolenlijntje. De spoorrails liggen er niet meer, maar het grindbed – nu wandelpad – volgen we over een lengte van ongeveer twee kilometer en is een 'heerlijke' massage voor de vermoeide voeten. De eerste spoorbrug die we tegenkomen moet nog gerestaureerd worden, maar de tweede en langste brug (600 m) kunnen we wel over als wandelaar. We gaan over nieuwe, gladde, blinkende aluminiumplaten, die niet in dit landschap passen en glad kunnen zijn na een regenbui.

Even verderop hebben we nog een kleine wagenrust van Ad en Regina Martens, die samen met andere verzorgers deze twintigste editie tot een prachtige belevenis hebben gemaakt. Nu nog een klein stukje naar de finish, waar we vrijdagavond vertrokken zijn, bij de voetbalvelden van Concordia. De Bossche 100 anno 2007 zit erop: wat nog rest is koffie met een welverdiende Bossche Bol.

-Klaas Bakker-

De Bossche Bollen zijn van Parcifal Peters, bekend van de OLAT-verzorging

Ieder jaar een verrassing

Het mooie en verrassende aan deze tocht is altijd: waar gaan we dit jaar naartoe? Want ieder jaar is de tocht anders en daardoor heel geliefd bij de wandelaars. En dát de Bossche 100 geliefd is blijkt uit de inschrijving. Direct na de openstelling op 1 november is de tocht meteen volgeboekt; er zijn 110 deelnemersbewijzen te vergeven. Ondanks het feit dat mijn vrouw Tini in de verzorging meehelpt, geniet ik geen voorkeursbehandeling en moet ik mij snel aanmelden.

Persoonlijk was ik blij dat de vorst, die een paar dagen voor de tocht begon, niet heeft doorgezet, want dan zou het wel een heel moeilijke tocht zijn geworden. Met een herstellende blessure had ik extra goed moeten opletten op de hobbelige dijkpaden aan het begin. Ik hoopte de tocht zonder verdere blessures door te komen. Gelukkig waren die paden nu drassig en daarom niet zo gevaarlijk.

Na een mooie en goed gepijlde route kwamen we op 31,9 km bij de eerste caférust in Haaren aan. Op het einde van dit eerste deel maakten diverse deelnemers toch nog kennis met de hardheid van moeder aarde. Een klein, maar venijnig stoepje was de oorzaak van het ongemak, en Frances Rouppe van de Voort moest hierdoor zelfs opgeven.

Om 04.00 uur mochten we weer gezamenlijk vertrekken vanuit het knusse café in Haaren. Het was prima wandelweer met veel maneschijn, en over een mooie en gedurfde route bereikten we zonder noemenswaardige problemen bijtijds Loon op Zand. De drie voorlopers hadden alles goed gecontroleerd en de routebeschrijving hebben we nog niet nodig gehad.

Om 09.30 uur mochten we vertrekken uit het gastvrije rustcafé, waar de bekende wandelaar Ad Leermakers ons uitzwaaide. Toen onze tassen weer bij de bagagewagen stonden, kwam ook meteen de echte Bossche 100 naar voren: door opvriazing spek-

gladde wegen, en door de storm geveld bomen die gewoon waren blijven liggen. Niemand die dat trouwens erg vond! Hier na kwamen de Drunense Duinen aan de beurt, we mochten erin en weer eruit en dan ook meteen er weer in. Het was prachtig om hier te wandelen. Onderweg kwamen we regelmatig van die bemande kraampjes tegen waar we van alles konden gebruiken. Bij Ad Verbakel en zijn dochter Jeannette leek het net of ze zich aan het voorbereiden waren om tijdens het internationaal week-end in Weert Continental Centurion te worden. Ik heb ze nog nooit zo snel vooruit zien gaan!

In Giersbergen bij de derde caférust hebben we er 81,5 km opzitten. Zoals gebruikelijk geven we daar ons startnummer door aan de controle, drinken wat en gaan dan meteen weer door, want

De gerestaureerde 'spoorbrug' over de Moerputten

de pijlenophaler Harrie Vollenberg komt ook al binnenstappen. De route blijft mooi en afwisselend, maar de Moerputtenbrug vind ik wel heel apart. Dit jaar had ik afgesproken dat ik bij Betsie Geerts en Riet Emans zou blijven en zodoende kwamen we rond 17.00 uur aan de finish in Den Bosch. Betsie 'kei op de reube' terwijl Riet nog op haar gemak naar huis zou kunnen lopen. Maar Pierre had ons gebracht en kwam ons ook weer ophalen.

De wandeling zat er dus op, ook voor Riet, en we gingen ons douchen en daarna de Bossche Bol ophalen die vergezeld ging van een diploma als blijk van waardering voor onze prestatie! Iedereen die eraan heeft meegewerkt om de twintigste Bossche 100 te doen slagen: hartelijk bedankt!

Jammer toch dat er voor de extra lussen om de 110 km te voltooien een extra mannetje moet worden ingezet om te controleren of ze het lusje ook werkelijk lopen.

-Sjef Koolen-

De Bossche 100 was geweldig!

Deze tocht ga ik voor de zesde keer lopen. Vertrek om 21.15 uur vanaf mijn eigen huis, niet ver van het startlokaal. Na 22.00 uur lopen we eerst een stuk door de stad en dan naar het Bossche Broek, over de dijk richting Sint-Michielsgestel en dan naar Halder, waar de wagenrust is. Dan verder naar Esch en Haaren waar we de eerste caférust hebben op 31,9 km. Als iedereen binnen is, gaan we weer verder via omwegen en heel veel modder naar Loon op Zand, waar onze tweede caférust is op 60,5 km.

Wat kunnen we nu nog verwachten op deze tocht? Omgevallen bomen waar we overheen of onderdoor moeten; er is voor elk wat wils. We gaan richting Waalwijk en dan naar de Drunense Duinen, lekker door het losse zand naar Giersbergen waar onze derde caférust is op 81,9 km.

Na een kop koffie en een cola-light gaan we weer op stap. Nu nog

18 km naar het einde, dat gaan we even doen! We gaan door de bossen langs het Drongelens kanaal richting Nieuwkuijk-Vlijmen en dan over het Halve Zolenlijntje naar de Moerputtenbrug, die wij als eerste deelnemers aan een georganiseerde wandeltocht oversteken. Nog een paar kilometer naar de finish en de twintigste Bossche 100 zit er weer op. Ik was om 16.50 uur binnen. Moe maar voldaan, want dit was een heel zware tocht. Mooi, heel goed gepijld en goed verzorgd, het was geweldig. Alle mensen van de Bossche 100 die hier voor gezorgd hebben **bedankt**.

-Evert van Ampting-

Nooit meer....

Dat was de eerste gedachte toen ik op zaterdagmiddag klokslag 5 weer bij De Fuik aankwam; de B-100 zat er eindelijk op. Ondanks alle gelukwensen die ons ten deel vielen, kon ik de pijntjes en pijnen niet verbloemen. Mijn voeten waren doorgelopen, met dank aan de Halve Zolen, mijn knieën moesten ook zo nodig laten weten dat ze al jaren versleten zijn, ik weet nu waar mijn hamstrings zitten en de onderrug liet zich ook gelden. Boven het middel ging het wel, al kon ik goed merken dat er tussen de oren weer enkele honderdduizenden hersencellen afgestorven waren.

De overheerlijke Bossche Bol, met een duidelijke 20 erop, en het glaasje fris met schuim konden mijn gevoel van 'nooit meer' niet wegwerken. Het enige positieve dat ik kon bedenken was weer een bladzijde en een heleboel kilometers in mijn poesieboekje. In de auto richting station zag ik het Paleis van Justitie. Mijn eerste gedachte was dat men daar de B-100 organisatoren eens goed aan de tand moest voelen, met een navenante straf. Maar even later in de trein, toen mijn oogleden te moe waren om dicht te vallen, bedacht ik dat niet zij berecht zouden moeten worden, maar wij, wandelaars, na een gedegen onderzoek in het Pieter Baan Centrum. De organisatie met Regina en Ad voorop moet eerder ergens anders zijn: daar waar ze lintjes uitdelen.

's Nachts was het dromen geblazen; soms regelrechte nachtmerries. Glijden over het Bossche Broek, met links en rechts een steil talud, metershoog. De grasdijk langs de Essche Stroom, die veel groter is dan het plaatsje waarnaar het vernoemd is. Als intermezzo modder, modder en modder.

Ook was er een schrikbeeld waarbij de organisatie de weergoden erbij moest halen om via een storm de nodige bomen over de paden te laten vallen. En in die droom leek het alsof ze nog eens extra met de zaag hadden rondgesjouwd. Een beeld van duinen kwam naar voren, kilometers los zand. En daarna maar weer eens glijden, nu in Loon op Zand – zonder zand, want dan was het niet zo glad geweest. En een beeld van Boetje die als een Klein Duimpje steentjes aan het strooien was op dat beruchte Halve Zolenlijntje. Tenslotte minstens 10.000 volt bij een hek dat na 98 kilometer vrijwel niet te nemen was.

Maar aan alles komt een eind, zo ook aan nachtmerries. Opstaan was daarna een crime. Niet met het verkeerde been uit bed gestapt, want het was zondag. Jee, twee verkeerde benen, dus terug onder het dekbed. Maar de sanitaire plicht riep.

De gang naar beneden viel toch best mee en van lieverlee merkte ik dat alles nog prima ging. En als je aan de ontbijttafel terugblijkt kom je tot de conclusie dat het wel erg gezellig was, en dat alles heel goed georganiseerd was en de pijlen op de juiste plaatsen hingen, en dat de stampot boerenkool met worst goed te pruimen was. En daarom.... **misschien toch nog wel een keer**.

-Co Tops-

Klaas Bakker een van de drie eregasten op deze twintigste editie

Hoog OLAT-gehalte bij Bossche 100

De Bossche 100 heeft een tamelijk hoog OLAT-gehalte. Wie een kijkje neemt op de website, waar de nu 20-jarige geschiedenis van deze lange afstandstocht handzaam is geordend, struikelt over namen van OLAT-leden. Hetzij als deelnemer, hetzij als organisator, of achter de schermen als vrijwilliger in de verzorging, bij het uitzetten en pijlen en wat al niet meer. Zonder overigens de inbreng van zusterclubs als RWV en De LAT tekort te willen doen!

Klaas Bakker heeft ze alle twintig gelopen – wat van OLAT hem niemand kan nazeggen en daarbuiten alleen Annie van der Meer (Flal) en Wim van Dooren (Hart van Brabant). Het trio mocht als eregast meedoen aan de 20e editie; een geste die Klaas zeker waardeert, maar hij is er de man niet naar om over zoiets ophef te maken. Het had trouwens weinig gescheeld of hij had de allereerste tocht overgeslagen. „Maar het kwam toevallig toch goed uit. Ook daarna was ik niet meteen van plan elk jaar mee te doen. Pas later ben ik er echt rekening mee gaan houden.”

De eerste keer liepen er maar een stuk of 35 mensen mee. Klaas: „Het was twintig jaar geleden erg ongebruikelijk om zulke tochten op vrijdagavond te laten beginnen. Meestal was het van zaterdag op zondag. En dat grote delen van het parkoers onverhard zijn, met echt moeilijke stukken erin en ‘s nachts door de bossen, dat gebeurde ook niet vaak. Alleen al daardoor is de Bossche 100 iets speciaals.”

Er is nog iets waarmee de B-100 zich onderscheidt: jaarlijks wordt er een ander parkoers uitgezet. „Dat is het leuke ervan. Amsterdam-Leeuwarden bijvoorbeeld kun je na zoveel jaar drómen. Bij ons heb je dat niet”, zegt Regina Martens. Een jaar of tien terug nam zij samen met haar man Ad de organisatie over van oprichtersduo Annie Gijzel en Theo van der Wijst, die zich hebben teruggetrokken in een stille uithoek van Friesland.

De routes zijn sindsdien nog meer autovrij geworden. Daarnaast hebben Ad en Regina – die zowat hun hele familie inschakelen bij de organisatie – altijd bewust de commercie buiten de deur gehouden. En de grens voor het aantal deelnemers ligt onverbiddelijk op 110. „Je moet niet te groot willen worden, kwaliteit staat voorop”, aldus Regina. „Dat is ook belangrijk om vrijwilligers aan je te binden. De verzorgers op de posten moeten het werk wel aankunnen. Ook zijn zij de eersten die kritiek over zich heen krijgen. Als dat een paar jaar achter elkaar zou gebeuren,

verliezen zij hun motivatie.” Hoewel exclusiviteit geen doelstelling is, heeft de beperkte inschrijving wel dat effect. Er ontstaat de laatste jaren een ware run zodra de inschrijving geopend is. „De Bossche 100 is de enige tocht die ik ken, die binnen enkele dagen volgeboekt is”, had Klaas al eens gezegd. Zo heeft de B-100 gaandeweg een ijzere reputatie verworven, en menigeen verkneukelt zich als de weergoden de omstandigheden nog een tikje zwaarder maken. Wat dat laatste betreft was de jubileumtocht van 2007 heel gematigd. Nat en winderig en ‘helaas’ geen snerpende vrieskou of zware sneeuwval. Maar evengoed met genoeg uitdagingen, zoals elders in dit nummer valt te lezen.

„Dit jaar zaten de Drunense Duinen er weer in”, vertelt Klaas. „Die zijn ‘s nachts niet toegankelijk, dus als ze in het parkoers zitten is dat altijd overdag. Na een hele nacht afzien moet je

dan nog eens door het zand ploeteren. Aan de andere kant ben je blij dat je ziet waar je loopt. Die dijkjes bijvoorbeeld, als je die bij daglicht had gezien, zou je er niet eens willen lopen. Het was net permafrost! ‘s Nachts door de bossen wandelen is ook behoorlijk vermoeiend. We hadden een half maantje deze keer, daar had je weinig licht van. Gelukkig kan ik redelijk zien in het donker. Normaal heb ik een ‘leeftijdsbril’ nodig, maar met wandelen zie ik beter zonder. Ook ‘s nachts.” In de nachtelijke uren had Klaas beurtelings gezelschap van Hennie van der Haring (die nog een lelijke smaak maakte en de tocht desondanks uitliep, „maar vraag niet hoe”) en Ton de Jong. Ook keuvelde hij een heel eind weg met Jill Green. „Een gezellig mens, en ze schiet lekker op hè.”

Jill is inderdaad een pittig dametje op

wie de gevorderde leeftijd geen vat lijkt te hebben. Met haar man David was ze speciaal voor de Bossche 100 overgekomen van het Britse eiland Wight. „Wat ga je dit weekend doen?”, hadden haar kennissen gevraagd. „Honderd kilometer door de modder lopen in Nederland”, zei ze dan. Want ze kent de tocht langer dan vandaag.

Intussen maakt echtgenoot Dave zich nuttig bij verzorgingsploeg B, als theeschenker. „Cat’s piss”, naar Engelse normen, want daar drinkt men hem graag dubbel zo sterk... Maar ja, ‘s lands wijs, ‘s lands eer. En het is duidelijk dat Dave intussen goede maatjes is met Esther

van der Velden en jubilaris Bob van Rijn, die voor de twintigste keer als verzorger in touw was en vele handen mocht schudden.

Er zijn tijdens de B-100 altijd twee teams, die als het ware haasje-over voor de troepen uitgaan. Met af en toe een caférust om even bij te tanken of een dutje te doen. De verzorgers bieden een gevarieerd menu, en zo kijkt menige wandelaar onderweg al uit naar de rijstetap met boerenmeisjes van Bob, de frisse vlaflip van Sjaan Verbakel, of de boerenkoolstamp die bij het ochtendgloren wordt geserveerd. Die stamp zit in enorme ketels. „De vrouwen schudden de ingrediënten erin en de mannen moeten roeren”, vertelt Sjaan. Ze is net als Tini Koolen in ploeg A ingedeeld en beiden treffen hun wandelende achterban om de zoveel kilometer aan de

kraam of in het café.

Die luxe heeft niet iedere deelnemer. In Haaren leest iemand het briefje voor dat zijn vrouw bij de gesmeerde boterhammen heeft gedaan om hem succes te wensen. Ook Annie van der Meer is ‘moederziel alleen’ uit Friesland komen afzakken: „Daar is niks aan hoor, zo’n eind in de trein.” Maar ze heeft het er graag voor over want „de Bossche 100 hééft wat. Het is altijd avontuurlijk.”

Over Annie wordt door iedereen met groot ontzag gesproken. Zij is dan ook de enige vrouw ter wereld die de tocht Parijs-Colmar (ca. 500 km in één ruk door) heeft uitgelopen. Dat was in 1983. In Frankrijk liep ze nog drie andere wereldrecords, op de 24 uur, de 28 uur en de 100 Engelse Mijlen. „Maar desondanks zal ik nooit zeggen ‘dit doe ik eventjes’. Ook al loop ik ruim vijfduizend kilometer per jaar.” Sinds haar man in 2004 met de VUT ging, heeft

hij tijd om haar wandelboekjes uit te pluizen, te beginnen bij 1970. „Over elke tocht maakt hij een couplet van vier regels. Hij heeft er al 626 geschreven, en als ik straks drie keer de wereld ben rond geweest, stopt hij. Dan is het gedicht af en komt er een boek.”

Met Klaas wisselt ze even van gedachten over de extra fourage voor onderweg. „Ik heb een hele snelle verbranding – hoe ouder, hoe meer, lijkt het wel – en dan is 7 km tussen twee posten soms net te lang”, zegt Klaas. Hij heeft altijd wat te eten bij zich, en ook cola, want dat is goed voor de maag. Annie neemt altijd speciale koeken mee: „Je zult maar geeuwonger krijgen!”

Klaas Bakker droomt alweer van nieuwe records bij het snelwandelen

Voor Klaas is deze Bossche 100 de eerste keer sinds afgelopen zomer dat hij weer eens een echte lange tocht heeft gelopen. „Vorig jaar lukte het niet om, ook voor de twintigste keer, de Nacht van Loon uit te lopen. Ik had heel erg last van doorgezakte voeten, vooral de

linker. Maar nu, met betere zooltjes en de nodige paracetamol, was het goed te doen. Ook al had ik maar een paar winterseries gelopen”, zo blikt hij terug. Eenmaal thuis heeft hij een vast ritueel: kleren in de was, even tv kijken, hapje eten en heel vroeg naar bed. „Na zo’n inspanning slaap je heel onrustig. Meestal ben ik na middernacht wakker. Op het nachtkastje staat altijd water klaar en iets te eten, abrikozen, chocola of bananen. Dan moet ik voorzichtig opstaan, anders val ik om. Ik moet ook op handen en voeten de trap af! Beneden kijk ik een uurtje tv, eet nog wat yoghurt en fruit en ga weer het bed in. De trap op lopen gaat dan al weer prima.”

„De volgende ochtend ben ik vroeg wakker, net als altijd, en ontbijt ik met dunne havermoutpap. Maar het eten smaakt de eerste dagen niet zoals anders. Je lijf is in de war. Op zondag doe ik nog niet veel. Naar de sauna is

fijn. Je staat ervan te kijken hoeveel ammoniak je lichaam nog uitwasemt! Er komt dan nog heel veel troep uit.” Ook op maandag doet hij het rustig aan, pas daarna hervat hij zijn normale trainingsschema. Dat liegt er niet om: loopband, krachttraining, fietsen, zwemmen – elke doordeweekse dag is hij ermee bezig.

De komende tijd wil Klaas zijn aandacht meer gaan richten op het snelwandelen. Daar is hij al ruim twintig jaar mee bezig en hoeveel Nederlandse wedstrijdrecords hij ooit op zijn naam heeft gebracht weet hij zelf niet eens meer. Wel dat er nog een stuk of zes ongebroken zijn. De laatste jaren is hij het weer aan het opbouwen; zijn laatste record dateert van vorig jaar, de 5 km indoor in Düsseldorf, in iets meer dan een half uur. „De 5 km gaat goed, de 10 nog wat minder. De tijden zijn niet wat ze ooit geweest zijn”, zegt hij. „Eigenlijk train ik te weinig. En ik snap niet dat ik destijds zó snel kon lopen, terwijl ik me toch even goed voel als toen.”

In mei wordt Klaas 70. Dan schuift hij met snelwandelen weer een stukje op wat betreft leeftijdsklasse. Nieuwe ronde, nieuwe kansen, want bij de 70-plussers behoort hij dan tot de jonkies. „Misschien kan ik een record breken van Tjabel Ras”, droomt hij hardop. Deze RWV’er zette er vorig jaar vijf op zijn naam, maar ook hij wordt natuurlijk ouder. „Vijf jaar is veel als je in een hogere leeftijdsklasse zit. In vijf jaar kun je behoorlijk achteruit gaan! Ook het herstel gaat steeds langzamer, al valt dit bij mij gelukkig mee.” Met Boetje Huliselan wil hij naar het WK indoor Masters in het Franse Clermont-Ferrand: „Wie weet win ik daar een medaille.” En hij ziet zichzelf daar ook al lopen in de wedstrijd op de weg: „De 10 km binnen het uur, dat moet toch kunnen.”

Van een andere orde zijn dan weer de China-reis van de KNBLO in 2008. En gewoon, voor zijn plezier, een lange afstandstocht in binnen- of buitenland. „Toen mijn vrouw nog leefde, liep ik met haar in etappes het Pieterpad. Dat zou ik wel weer willen oppakken. Vorig jaar heb ik mijn wandelmaatje Ria Zijlmans het boek ‘Moord op het Pieterpad’ cadeau gedaan voor haar verjaardag. Een kleine hint. Maar ze is er nog niet aan begonnen.”

-Mirjam Kies-

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (33)

Wie de reeds eerder beschreven Rottenweg – een verrukkelijke route door het Goms¹⁾, zuidelijk van de Rhone²⁾ – heeft bewandeld zal ongetwijfeld de uitdaging willen aangaan, om ook de Gommer Höhenweg te bewandelen. Dit is een ± 30 km. lange, pittige hoogtewandeling, eveneens stroomafwaarts maar nu noordelijk van, en hoog boven de jonge Rotten vanuit Oberwald – aan de voet van de Furka/Grimselpas – naar Bellwald.

Het is raadzaam om voor die ogen-schijnlijk gemakkelijk te behappen lengte maar meteen twee volle dagen uit te trekken, en dan heb je nog de handen vol aan wat deze verrassend fraaie wandeltocht aan bezienswaardigheden te bieden heeft.

De hoogteverschillen op het traject spelen zich met grote regelmaat af tussen ± 1.400 en 1.800 meter; er is dus wel werk aan de winkel, vooral wanneer op die hoogte het middagzonnetje begint te branden.

De route loopt afwisselend over brede onverharde werkpaden dan weer via uiterst smalle paadjes langs vaak zeer steile hellingen; het is vrijwel een constant stijgen en dalen.

Het maakt overigens weinig uit waar je begint maar wie er de voorkeur aan geeft in Bellwald op ± 1.550 m te starten kan de klim er naar toe overbruggen door gebruik te maken van een kabelbaantje van uit Fürgangen. Het ooit geïsoleerde en 250 inwoners tellende kerkdorp, inmiddels Bellwald geheten, dateert uit de 17^e eeuw en is vanwege zijn idyllische ligging inmiddels uitgegroeid tot een omvangrijk toeristenoord, volgepropt met zgn. tweedehuizen. Maar ja, geen wonder want het uitgestrekte panorama over het Aletsch-gebied rondom de statige Eggishorn oefent immers de nodige aantrekkingskracht uit.

Inmiddels is wel gebleken, dat menig- een er de voorkeur aan geeft om – met gebruik van de FO-Bahn, die vrijwel alle plaatsjes aandoet – de route in etappes te verdelen. Men krijgt dan rij-

Gommer Höhenweg ter hoogte van Biel

kelijk de kans om kennis te maken met de karakteristieke vriendelijke dorpen, elk met zijn eigen charme en geschiedenis. Bovendien leveren van daar uit de vele verrassende verbindingspaadjes naar de Gommer Höhenweg de nodige vergezichten op. Die paadjes liggen er qua inspanning trouwens ook niet om als is het maar vanwege de hoogteverschillen van vaak een dikke 100 meter.

Elk dorp is gekenmerkt door zijn eigen beek, waardoor het ijskoude gletsjerwater met donderend geraas naar de jonge Rotten stroomt. Dat houdt wel in,

dat bij menig dorp de Höhenweg een flink stuk stroomopwaarts de diepe dalen intrekt om bij een geschikte plek de betreffende beek te kunnen oversteken. En dát zijn nu juist de hoogtepunten, die deze tocht zo geliefd maken. Immers elk dal en elke beek heeft zijn eigen karakter en de nodige verrassingen in petto. Het aangroeiende of afnemende geluid van stromend water doet er nog een schepje bovenop!

Een aantal van die dalen is zo bekoorlijk en uitdagend, dat je de verleiding niet kunt weerstaan om er verder in te trekken. Dit betekent wel dat je voor die dag de geplande Höhenweg-etappe op je buik kunt schrijven. Immers elk dal belooft je een klim naar sowieso ± 2.000 m om dan meestal vast te lopen op een punt waar het water van de ruige beek met donderend geraas van uit de hoger gelegen gletsjer naar beneden valt. Maar dan krijg je wel waar voor je geld. Zo'n toch is een bijzondere belevenis en een verhaal op zich; ik beloof daar op terug te komen.

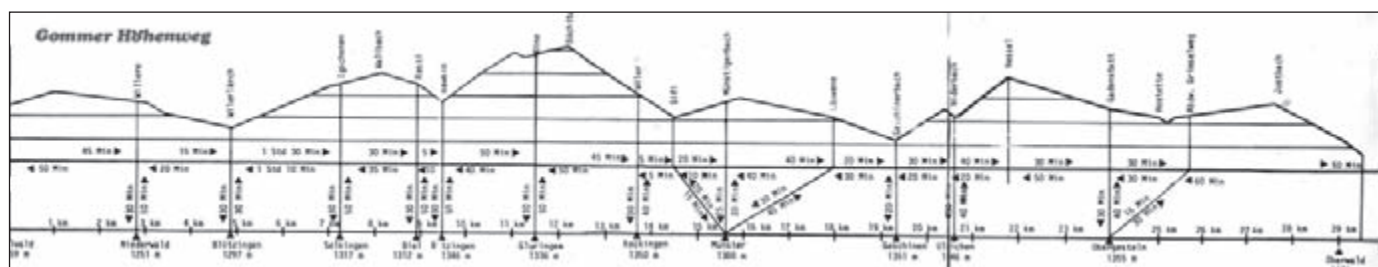
-Wordt vervolgd-

1) In Wallis, Zwitserland.

2) Aldaar de 'Junge Rotten' geheten en wordt in het vervolg ook zo aangeduid.

Höhenweg onder langs de ruige Münstiger Galen

UNITAS (SNEL)WANDEL- TRAININGSWEEKEND NOVEMBER 2007

Na het succes van afgelopen jaar organiseert a.v. Unitas, vanuit een zeer mooie vakantieboerderij in Zuid-Limburg van 9 t/m 11 november haar tweede (snel)wandel trainingsweekend.

Dit weekend is bedoeld voor iedereen die kennis wil maken met (snel)wandelen, of die zijn (snel)wandeltechniek wil verbeteren. Door het aanleren van een betere loopstijl kun je namelijk met minder inspanning en meer ontspanning toch een hoger wandeltempo bereiken.

Richtprijs (all inclusive) is € 70,- p.p. voor het gehele weekend of € 15,- p.p. voor één dag.

Geef je snel op, want vol is vol (max. 25 personen).

Info en aanmeldingen (o.v.v. naam, adres, tel. en ervaring) schriftelijk of via e-mail:

Marcelino Sobczak, Potgieterstraat 12, 6416 SP Heerlen,
iranicus@iranicus.demon.nl

Tractorhulp...

Ooit een wandeling uitgezet voor een aantal wandelaars?

Wij wel!

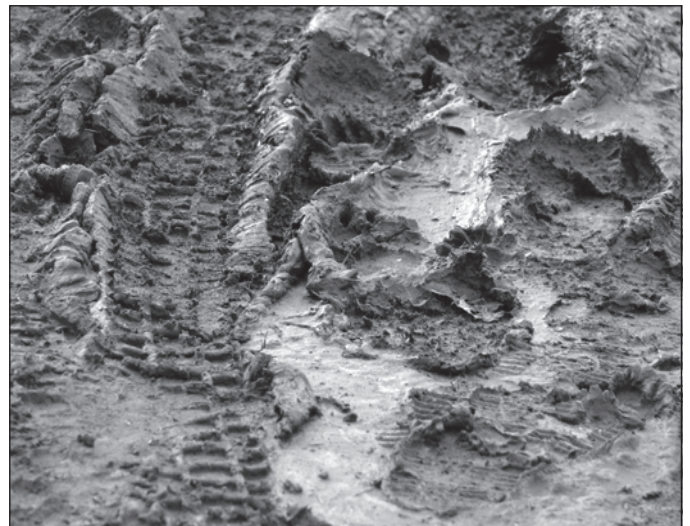
Bij een restaurant als startplaats onze auto geparkeerd en te voet aan de slag, met kaart, papier en pen. Op deze mooie zomerse dag gingen wij dus een tocht uitzetten van 20 à 23 kilometer. We hadden een pracht tocht op papier staan, totdat we vaststelden dat we enkele kilometers tekort kwamen. Langs een brede sloot liep een mooi pad, wel met diepe sleuven van gepasseerde tractors, maar het pad op zich was leuk, dus wij gingen het verkennen. Met de auto.

Na enige strubbelingen gebeurde wat mijn vrouw al had verwacht... We zaten in een tractorsleuf zo vast als een potje met pieren.

„Vrouw, als jij nou achter het stuur gaat, dan zal ik wel duwen.“ Een spuit gas, en deze jongen zat van boven tot beneden onder de modder.

Wat nu?

Te voet op zoek naar hulp in het Belgische land. Bij het eerste huis zijn we achterom gaan vragen; die mensen hadden geen auto. Maar samen met ons zochten ze verder, want zij hadden

wel compassie met ons. Ik onder het slijk en mijn vrouw met een treurig toetje.

In de buurt woonde iemand met een loonwerkersbedrijf, misschien...?

Niemand thuis, dus wij naar dat loonwerkersbedrijf. Wat een geluk, daar kwam juist een jongeman met een grote tractor aanrijden. Ja hoor, hij zou ons wel helpen, nog wat karweitjes te doen en dan was hij er. Mijn vrouw liep vast terug naar de auto, wij haalden haar in met de tractor. „Awel madammeke, komt erbij zitten.“

Daar zaten we dan samen. Op een ijzeren spil, met aan beide zijden wielen van twee meter hoogte.

Ik heb me nooit zo ellendig gevoeld als toen, maar de slotsom was wel dat onze auto uit de puree kwam. En dat we daarna in het restaurant lekker gegeten hebben.

De wandeltocht is inmiddels klaar en die lopen we nog wel eens.

Groet,

-Twee tochtenuitzetters-

Casteren: omringd door veel moois

Februari is bij OLAT een maand om te scoren qua deelnemersaantallen bij de wandeltochten. Dat is ook deze keer weer mooi gelukt, maar wel aan de verkeerde kant. In het geheugen moet diep worden gegraven naar de tijd dat we met zulke aantallen nog blij waren. Al het gehele seizoen kampen onze tochten met een terugloop aan belangstelling en zeg nou zelf, dat is geenszins te wijten aan de parkoersen die we aangeboden krijgen. Ach, het weer zal het wel gedaan hebben, maar daar zijn we inmiddels toch wel aan gewend geraakt?

Het Kempendorp Casteren heeft zich neergeveild aan de rand van de achtertuin die ik vroeger graag verkende. Volgens de annalen ligt het daar al duizend jaar en niemand weet wat de naam precies betekent. Het zou iets te maken kunnen hebben met een legerkamp.

Het dorpsleven kwam op deze 11 februari al vroeg op gang. Om 07.00 uur reden de eerste auto's het plein op voor café Den Bels. Theo kwam ook nog even overwippen uit het verre België; hij had daar ontdekt dat onze tocht ruim uitgemeten stond in de Trompetter, dus die grote doos met routebeschrijvingen zouden we vandaag wel eens hard nodig kunnen hebben! Het is trouwens bij die veronderstelling gebleven. Gelukkig vonden deze keer wel veel OLAT-leden de weg naar de startlocatie en daar mogen we toch ook wel blij mee zijn. Het zaaltje liep langzaam nog redelijk vol en Henk kreeg bij de deur al vlug assistentie van Jan met het aanreiken van de juiste weg.

Buiten was het allerminst aantrekkelijk, maar het dorpje is klein en daarom zijn we vlug in moeder natuur. Het eerste monument buiten de kom is een kapelleke. Dan wat zwerven over karrensporen, en we staan voor de rivier de Beerze. Gelukkig is die van binnen nog niet overal zuiver gemaakt, want dan zou het aan de zijkant een nog grotere 'dras' geweest zijn dan nu al het geval was. Eigenlijk verdient onze routebeschrijving het mooiste plekje in een bibliotheek, want welke 'fantast' durft waterkanten zoals wij ze kregen voorgeschoteld te betitelen als 'groensingels'?

Het volgend gebiedje dat we betreden kreeg aan het einde van de vorige eeuw enige bekendheid omdat het betrokken was bij een beekherstelproject van Rijkswaterstaat; anders had natuurlijk nooit iemand achterhaald dat het nog een 'onbetreden gebied' was van de wandelvereniging OLAT. We lopen er

wat op-en-neer en verkennen het bosje ook nog van binnenuit; nergens iets dat duidt op 'grijze steen'. Zelfs het kraampje dat op ons wacht aan de snelweg tussen Baarschot en Netersel roept geen herinnering op in die richting. Het is er wel keidruk, want iedereen wil een dak boven het hoofd. Louis heeft zelfs zijn complete kennissenkring uitgenodigd om binnen te komen, alsof het niks kost!

Naar Goorven en Flaes

Terwijl wij dus buiten staan te genieten van wat heet water, daagt het besef dat je hier, vanaf de rand van Westelbeers, toch nog een aardig eindje de andere kant op moet om het Goorven en de Flaes te gaan bewonderen. Maar er zit niks anders op en we hebben betaald voor elke meter van al dat moois. De kortere afstanden gaan vanaf hier alweer denken aan de finish, maar ons sturen ze nog een eind langs de verharde weg om dan abrupt uit elkaar gerukt te worden. Bij de Pestkapel uit 1637 gaat de 40 naar links en de 30 door een klaphek de hei op.

Bij de kapel is nog even geen bedrijvigheid en wij gaan daarom direct door, het bos in. Het zandpaadje uit vroeger tijden is vervangen door een asfaltfietspad, een welkome afwisseling in deze toch hoofdzakelijk 'natuurlijke infrastructuur'. Ik word ingehaald door een snelle tred en al voordat Henk iets heeft gezegd vermoed ik zijn aantocht. Wat

een formidabele wandelstijl weet Henk nog aan de dag te leggen. En natuurlijk ligt zo'n geasfalteerd bospaadje daar niet voor niets!

Na het samenvoegen van een vijftal dorpen tot één grote gemeente werd ergens op deze heide op een raakpunt een monumentje geplaatst. Het stelt een zuiltje voor met een jas erover, met eromheen een vijftal palen. Alsof de laatste ambtenaar nog niet terug is van zijn koffiepauze!!

We verkennen de Neterselse heide verder. Evenals bijna alle andere zogenaamde heidevelden bestaat ze uit cultuurgronden of bosgebied. Deze heide heeft nog iets bijzonders, namelijk een paar ongerepte vennen. Wij wandelen langs het grootste van de twee, dat er vanmorgen stil bij ligt. Geen vogels en

daarom ook geen geluiden. De uitstraling is bijna gelijk aan een plaatje maar dan nog iets uitgestrekter, want 't geheel past niet in één beeld.

Door een slootje gaat het daarna weer een ander perceeltje in. Een wirwar aan paadjes rijgt zich aaneen. Dan weer een bekende stem, nu met iets meer accent. Maar toch ook weer iemand die zijn wandelsporen achterliet in een groot wandelgebied: Sjef heeft vandaag wat tijd over omdat hij Tini vanmorgen achterliet bij broeder Fons, die straks in de Jacobushoeve gastheer zal zijn voor de dorstige wandelmeute. Sjef vertelt over de marathon die hij gisteren deed in Monschau; daar lag nog een laagje sneeuw en het was er glad. Natuurlijk

wilde ik ook graag weten wat Betsie nu echt mankeerde toen ze de Bossche 100 had voltooid na slechts een paar oefenkilometers.

De wegenbouwer die hier bezig was heeft beslist geen google-apparaatje bij de hand gehad, want we zoeken zowat op onze knieën het vervolg van de denkbeeldige paadjes. Een donker bos, dat zeker het domein was van Bockenrijders op weg naar hun herberg. Een echt sprookjesbos.

We wandelen nu bij een riviertje dat zijn oude gang gaat. Hier maak je nog kilometers zonder echt vooruit te geraken. Maar mooi! We zijn hier in het stroomgebied van de Reusel, die op weg

is van zijn oorsprong in het grensgebied naar andere stromen bij Oisterwijk.

Uiteindelijk raken ook wij uit de greep van het kronkelende beekje. Het is ook meteen een meer open gebied, in de verte bebouwing en een camping. Hier krijgen we verzorging van onze mobile foeriers: Aad, Parcival en Tonny. Een bekertje warme bouillon smaakt best.

Nadat we het uitgestrekte gebied van de camping achter ons hebben gelaten is er wat meer ruimte om rond te kijken. Een beetje gemengd boerenbedrijf wijst op het agrarische verleden van de streek, maar echt actief ziet het geheel er niet meer uit. We wandelen nog even door het straatje Westelbeers en gaan ter hoogte van het Rakelbos weer richting de Beerze, maar nu ook de bewoonde Beerzen. We volgen nog een eind wat kronkelwerk van de rivierloop. Dan is het plotseling alsof onze waterstaat nog niet voldoende heeft aan al dat oude natuurgebied dat we tot nu toe mochten bewandelen. Nog steeds wordt hier cultuurgrond omgebouwd tot 'natuur'

in ongekende vormen en partijen. We wandelen erlangs; prikkeldraad dat een gebiedje beschermt, of is het omgekeerd? Het geheel gaat bij een boerderij achterlangs en dan zijn we ook meteen in de buurt van Middelbeers. De klok in de oude toren van het Willibrorduskerkje slaat 1 keer en ik kijk op mijn horloge hoe laat dat is: half één. Voorbij de echte kerk en het brandweergebouw een café, en daar moeten we zijn voor een stempel en de soep. De soep is pittig en controleur Jan van der Zanden en zijn leerling Henk kletsen er vrolijk op los. Die rust moet ook weer niet te lang duren. Nog 18 km te gaan.

We volgen een pad langs natuurgebied Kuikseind, dat met enkele vennen zeker de moeite waard is. De Landschotse heide, een groot heidegebied met vennen, is vandaag niet voor de langste afstand weggelegd. Terwijl we hier over droge zandpaden wandelen kan ik even een praatje maken met Servede die het vandaag zonder zijn Rianne moet stellen.

En zodoende kom ik ook op hoogte van weer een gezicht dat past in het rijtje van ons clubkampioenschap: Bart Lutke Schipholt.

Regenboog

Even wordt het iets drukker op de route omdat de 15 en 20 km erbij komen tot aan de laatste wagenrust van vandaag. Met een bekertje junisoep direct op die kom hete tomaten van daarstraks zal het vanavond ook wel weer lukken. De 20 km is inmiddels een beetje te ver van huis geraakt en ze mogen daarom vanaf hier een hele hoop nummertjes overslaan van de routebeschrijving.

Wij worden langs het oude 'mob-kamp' van het leger gestuurd en gaan langs de Kleine Beerze richting de Donk bij Vesseem. Daar is een aantal 'Spekstruiven' – zo heten inwoners van Vesseem met carnaval – bezig met de bouw van een carnavalswagen. Ook een mooie manier om de zondag door te komen.

Dan, alsof het nog niet ver genoeg is, ook nog maar even naar de rand van de

Buikheide en achter het industrieterrein om naar het Rietven. Bij het Mariakapelleke steken we de weg van Wintelre naar Vesseem over, gaan helemaal naar de Maaskant om vervolgens over het Postels Huufke en via de witrode markering van het Pelgrimspad bij de Jacobushoeve te geraken.

Voordat ik daar aankom krijg ik nog een bui water over me heen, de enige sinds vanmorgen half elf, dus daarvoor hoefden we het niet te laten, en die regenboog gaf ook nog een mooie glans aan het geheel.

In het ontmoetingscentrum van Broeder Fons heeft Jan Legius net zijn apostolaat overgedragen aan Tini Koolen en die mag nu mijn kaartje officieel zegenen met de stempel voor Pelgrims van de Camino de Santiago de Compostela. Er zijn twee kraampjes ingericht: een warm en een koud. Ik houd het bij een beker sinas. Er komen nog steeds wandelaars binnenstappen, ik ben vandaag dus niet de laatste. Het is inmiddels 15.00 uur en nog 7 km voor de boeg, dat moet lukken.

Op weg richting Hoogeloon, een toeter-tje van een geel autootje, da's mijn broer en niet in de wieg gelegd om te wandelen!! Hij is 'n Bollenmepper, maar dan uit Vesseem. Maar niet getreurd, een andere broer, maar dan uit Wintelre, trekt wel graag de wandelschoenen aan en verkent de OLAT-trajecten. Hij liet zich vanmorgen ook niet afschrikken door het buitje en was met zijn aanhang present in Casteren.

Al bij al is het toch nog een heel eind kuieren achter de camping langs om uiteindelijk op het Hoogeind uit te komen. Uit eerdere rondzwervingen weet ik dat daar nog ergens een zwarte berg moet liggen, een grote grafheuvel, maar hij is me vandaag ontgaan. En toen uiteindelijk parochiekerk van Casteren in zicht kwam, vond ik dat eerlijk gezegd helemaal niet erg. De wandeltocht van 41,5 km zat erop. En wat kan een mens zich nog meer wensen dan tevreden te zijn!

We hebben genoten van een prachtige tocht door ongekend mooi natuurschoon, veel variatie en paadjes die uiteindelijk allemaal te doen waren. En och, die broekspijpen worden na een wasbeurt wel weer zuiver.

Onze fantasie gaat alweer richting het Drunense zand en het heerlijke voorjaarszonnetje dat ons daar zeker zal vergezellen. Tot dan.

-Ad van Asten-

Joop's kerstdriedaagse rondom Weert

Ik kwam zoveel grenspalen en wit-rode markering tegen, dat het leek of ik was begonnen met het Grenslandpad, maar nee, ik volgde de geel-blauwe markering van het Graaf van Hornepad, een rondwandeling om Weert van 95 km. De wit-rode markering die ik vaak tegenkwam bleek later van het Pelgrimspad en inderdaad het Grenslandpad te zijn.

Met Sinterklaas kreeg Bart een TomTom en ik o.a. de routebeschrijving van het Graaf van Hornepad. Rond de kerst moest Bart drie maal karikaturen tekenen in Maasmechelen (België) in Dickens stijl in het outletcentre. Ik wilde die autoritten wel benutten om ergens onderweg drie dagen te gaan wandelen. Dat werd dus het Graaf van Hornepad in drie etappes.

Op deze grijze Tweede Kerstdag word ik ergens langs de A2 uit de auto 'gegooid'. Het begint meteen goed, ik ploeg door een akker, tot mijn enkels zit ik onder de modder. Later zit de modder op mijn broek zelfs tot mijn knieën, zeker een OLAT wandelpad ... Dan een zeer smal pad langs een beek door het Weerterbos. Verderop kom ik langs het Grenskerkmonument en ik ga richting Weert. Ik kom langs een molen in Laar en wist niet, dat er in dit gedeelte van Nederland zoveel molens stonden. In Weert loop ik weer richting een molen, de straatnamen in de wijk waar ik doorheen loop zijn zelfs naar molens vernoemd.

Zigzaggend kom ik in het centrum van Weert aan. Veel cafés kom ik niet tegen en op Tweede Kerstdag is er ook niet veel open. Na 18 km stap ik dus bij het eerste de beste café (de Cardinaal) binnen. Waar ben ik nu beland? Midden in de voetbalwedstrijd PSV-Feyenoord, live vertoond op een groot scherm. Met moeite vind ik de bar en voor slechts één euro kan ik een kopje thee drinken. Eten hebben ze niet, verderop is er wel een lunchroom open. Ik neem later wel genoeg met twee oliebolletjes van de oliebolletjeskraam.

Wat een drukte opeens in het centrum

(vergeleken met het buitengebied). Snel loop ik verder langs het station, ook om weer warm te worden. Al snel weer buiten de bebouwde kom, om Moeselpel heen, door bos en langs de Leukerbeek kom ik in natuurgebied de Krang. De route maakt een ommetje door Swartbroek, maar daar zijn ook geen cafés open. Gewoon doorlopen dus, anders krijg ik het koud. Weer langs een molen en een kleine routewijziging, die ik gelukkig nog net kan zien, voor het donker wordt. Dan langs de Tungelroyse beek richting natuurgebied Tungelwallen. Daar waag ik me niet in, al kon ik de route tot nu toe aardig volgen, gewapend met veiligheidsvest en lamp. Ik bel Bart en hij navigeert met TomTom naar de Dijkerpeelweg om mij in het pikkedonker op te pikken.

29 December is een prachtige dag met zon en ik ga verder waar ik eerder was gestopt. Alleen voer ik in de TomTom een verkeerd huisnummer in, waardoor ik de omgeving zelfs bij daglicht niet herken. Routebeschrijving erbij, het goede nummer invoeren en zo kom ik toch weer op de route, hoewel ik nog geen markering zie.

Ik begin bij de Tungelwallen (aan-gepland dennenbos afgewisseld met

stukken heide en stuifzand). Tijdens de Grenzeloze Tocht de dag ervoor sprak ik Theo Tromp nog over het Graaf van Hornepad. Hij noemt wat routewijzigingen, bij Swartbroek en bij de IJzeren Man. Ik zal dus extra moeten gaan opletten. Verderop kom ik weer markering tegen, hier was dus ook een routewijziging, die ik drie dagen eerder in het donker voorbij gelopen ben. Zigzaggend door het bos verder naar Stramproy, een zeer saai dorp. Wel kan ik in een lunchroom na 9,5 km pauze houden, dus dat kwam wel goed uit.

Ik verlaat Stramproy en loop al gauw richting België. Na een grensmaal begint een wat rommelig industriegebied, maar gelukkig wordt het landschap weer mooi en beland ik in de bossen van Grootbroek en Stromprooierbroek. Na 19 km arriveer ik in het restaurant van bungalowpark Vosseven. Vroeger, toen ik nog een lief klein meisje was, zijn we hier wel op vakantie geweest, maar ik herken helemaal niets. Het begint al aardig te schemeren en ik bedenk opeens dat ik mijn veiligheidsvest en lamp vergeten ben. In Wijffelterbroek loop ik voornamelijk door de modder te glibberen en kan maar net zien, waar ik mijn voeten neer moet zetten. Op de Kettingdijk die vrij breed is, kom ik beter vooruit.

Volgens de route moet ik verder door de Laurabossen, maar daar zie ik echt helemaal niets, dus loop ik richting lantaarnpalen. Daar zie ik dat ik op de Kempenstraat ben, maar ja, welke stad of dorp? Gelukkig laat er net iemand zijn hond uit en kan ik aan Bart doorgeven dat hij naar Bocholtz mag navigeren. Verder hebben we geen mobiel contact meer. Lijn overbelast of geen

bereik in België, we weten het niet. Ik loop door langs de grens van Nederland/België richting Zuid-Willemsvaart. Na 4 km komt Bart er gelukkig aangereden en kan ik thuis weer veilig in mijn eigen bed slapen.

De volgende dag, 30 december, begint met regen en niet te weinig ook! Ik twijfel of ik wel ga wandelen. Een hele dag regen heb ik al vaker meegemaakt, niet echt om naar uit te kijken. Ik weet dat de route veel door bos gaat, dus ik waag het (met paraplu) erop. Bart zet mij weer af op de grens van België en Nederland en ik wandel door de Laurabossen, spontaan zit het liedje van Jan Smit ("haar naam was Laura, een hele leuke meid") in mijn hoofd. In de bossen en met paraplu valt de regen inderdaad wel mee, al is de onderkant van mijn broek tot aan de knieën nat, maar dat went. Op een gegeven moment stopt de regen zelfs, ik geloof het eerst bijna niet en durf mijn paraplu niet eens in te klappen.

Verderop kom ik vreemde beesten tegen, het lijken wel genetisch gemanipuleerde ratten! Gelukkig zie ik na een stukje lopen weer gewone schapen. Hierna volgt een rare omweg over asfalt. Ik vraag me af waarom. O, een res-

taurant! Zal ik na 7 km al pauze gaan houden? Het antwoord wordt door het restaurant zelf gegeven want het is gesloten, dus ik moet de route vervolgen door de Altweeterheide en de IJzeren Man. Ik kom nog langs een stukje waar ik vorig jaar dertien rondjes van ruim 6 km heb gelopen om een Kennedymars te vervolmaken.

Onderweg vraag ik me toch wel af waar de naam van het pad vandaan komt. Wel kom ik langs de Van Horne kazerne en de Van Horne hoeve. In het boekje staat alleen dat hij Philips van Montmorency heet en samen met Graaf van Egmond te Brussel is onthoofd. Niet echt een reden om een pad naar te vernoemen. Gelukkig is er thuis op internet meer info te vinden.

Pas na 21 km kan ik bij bungalowpark Weeterbergen pauze houden. Die thee met appelpunt had ik wel verdiend. Dan verder over het Grafheuvelveld en als 'toetje' over de Weeterheide met bos, heide en stuifzand. Het begint alweer donker te worden en ik beland op modderige mountainbike-paadjes met veel boomwortels, waar je overdag al je enkels over zou breken. Alles blijft heel en ik loop door tot de plek waar ik gestart ben, en dan bij wegrestaurant de Wildenberg langs de A2 slechts tien minuutjes wachten tot Bart me weer op komt halen.

-Joop Reichenfeld-
tekst en foto's

zie ook www.wandeljoop.web-log.nl

Wie was de graaf van Horne?

Filips II van Montmorency (beter bekend als graaf (van) Horne) was een krijgs- en staatsman in de Zuidelijke Nederlanden en leefde van 1524 tot 1568. Aanvankelijk diende hij de Spaanse koning en maakte carrière in diens leger. In ruil daarvoor werd hij benoemd op hoge posten in de Nederlanden.

De inquisitie tegen protestantse 'ketter' vormde een keerpunt. De graaf kwam in verzet tegen de katholieke terreur, samen met Willem van Oranje en de Graaf van Egmont met wie hij een driemanschap vormde. Hoewel zelf overtuigd katholiek gebleven, voerde Filips van Horne een actief gedoogbeleid voor calvinisten. Hierdoor groeide Weert – hoofdstad van het graafschap Hoorne – uit tot bolwerk van de Reformatie. En dit had weer tot gevolg dat de protestantse beeldenstorm (1566) in Weert veel heviger was dan elders en hier juist de katholieken werden vervolgd.

Zo had graaf Horne het nu ook niet bedoeld! Dus probeerde hij de katholieke macht te herstellen, voordat de Spanjaarden dit zouden doen. Hij werd echter samen met graaf Egmont opgepakt en ter dood gebracht door de Spaanse hertog van Alva; Willem van Oranje ontkwam.

Graaf Philips van Horne ligt sinds 1568 begraven onder het hoogaltaar van de Sint-Martinuskerk van Weert. In het jaar van zijn dood begon de Tachtigjarige Oorlog tegen de Spaanse overheersing.

UIT DE MEDIA

'Wandelkaart' van Mars

Duitse wetenschappers hebben een wandelkaart (schaal 1:50.000) gemaakt van de planeet Mars, of althans een deel daarvan. Het gebied is in kaart gebracht door de boordcamera van de Europese satelliet Mars Express. Het gaat om de regio Iani Chaos, 330 bij 430 km groot en bezaaid met rot-ten en heuvels zoals op de kaart goed te zien is.

Nieuwsgierige (berg)wandelaars kunnen een kijkje nemen op de ESA-website.

Bron: Tweevoeter.nl, 13 feb.'07

Nieuwe Vierdaagse

Van 27 t/m 30 juni vindt dit jaar voor het eerst de Wandelvierdaagse Alkmaar plaats. De insteek is iets anders dan bij de Vierdaagse van Nijmegen en Apeldoorn, want hier komen ook wandelaars aan hun trekken die genoeg hebben aan 5, 10 of 15 kilometer per dag. Maar afstanden van 20, 30 en 40 km ook. Daarnaast zijn er speciale routes voor Nordic Walking.

Info wandelvierdaagsealkmaar.nl

Bron: ANWB Kampioen, maart '07

Natuurgebieden op slot voor 'wegpiraten'

Omdat het bij Staatsbosbeheer klachten regende over motorcrossers en terreinwagens en zelfs oude leger-voertuigen die natuurgebied het Wijboschbroek bij Schijndel onveilig maakten, zijn daar onlangs slagbomen geplaatst op de toegangspaden. En niet zomaar slagbomen, maar 'huf-terproof' exemplaren met een zware betonnen fundering. "Want die bestuurders lappen alle regels aan hun laars en rijden hier zelfs complete hekken omver", aldus een woordvoerder van SBB. Met de maatregel moet de rust voor de wandelaars terugkeren.

Ook in Twente hebben wandelaars geklaagd over verkeershinder in de bossen. Maar daar gaat het over mountainbikers die over de wandelpaden racen. Natuurmonumenten kwam in actie en heeft op een groot aantal paden tussen Enschede, Oldenzaal en Losser een verbod ingesteld.

Bron: Omroep Brabant & Tubantia

CONSTANT AAN DE WANDEL

Euraudax-wandeltocht in Hoek van Holland

Op woensdag 7 februari 2007 organiseerde Comité Euraudax Westland zijn wandeltocht vanuit het restaurant De Mollige Meeuw van één van de verzorgingstehuizen van Humanitas in Hoek van Holland. De start was om 10.00 uur. We wandelden via enige straten met passage van de nieuwe en de oude vuurtoren, fietspaden en weilanden richting Staelduinse Bos. Daar volgden we enige bospaden.

Na het verlaten van het Staelduinse Bos volgden we binnenwegen tot aan de Maasdijk, waar overgestoken werd. Na oversteek van de Maasdijk volgden we Oranjesluisweg en en St. Jorispad naar de Galgeweg, waar weer overgestoken werd. Daarna naar een schuur aan de Monnikenlaan in Naaldwijk, waar bij de familie Van der Wel de wagenrust was. Daar kregen we koffie of thee.

Na de verzorging via fietspaden langs sportvelden richting centrum. Aldaar aangekomen door het centrum via het overdekte winkelcentrum De Tuinen en later langs het Marktplein. Na Naaldwijk via Poelkade richting 's-Gravenzande. Aldaar aangekomen door het centrum tot aan een drukke weg, waar overgestoken werd. Al gauw naderden we de kantine van de manege Noordland, waar de horecarust was.

Na de pauze volgden we het fietspad richting Hoek van Holland en daarna langs het strand met na enige tijd uitzicht op de havens. Na het verlaten van het strand via parkeerterreinen richting Nieuwe Waterweg, welke we volgden via de Koningin Emma-boulevard in de oostelijke richting. Vervolgens via de straten in Hoek van Holland naar de finish.

Het was redelijk wandelweer.

Winterserietocht van Prinses Marijke in Geldermalsen

Op zaterdag 3 februari 2007 organiseerde cwsv Prinses Marijke vanuit haar clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen een winterserietocht. De start was om 9.00 uur. We startten vanuit de achterzijde aan de Zaaivaardweg. Daarna via straten door het parkje en later langs het water tot aan een fietspad, dat we enige tijd volgden tot aan een ventweg, die we weer volgden tot aan de Blankertseweg. Via die weg naar Est, en via de Dorpsstraat richting kerk. Daar liepen we via de Diepersestraat naar een schuur, waar de verzorging was.

Na de verzorging die straat vervolgd en toen de Estse Omloop richting Neerijnen. Aldaar aangekomen via Repelsestraat en Van Pallandweg door het landgoed Neerijnen met zijn paden en lanen en dan weer via bospaden met vele waterpartijen. Na het verlaten ervan via de Waalbandijk met vele bochten naar Waardenburg. Aldaar aangekomen gingen we door het dorp langs winkelstraten naar het dorpshuis De Koeldert, waar de grote rust was.

Na de pauze via graspad en Steenweg naar het viaduct, dat we passeerden, en daarna via de Waalbrug richting Zaltbommel. Na de brug via binnenwegen richting centrum. Daarna via Toepadweg naar de bebouwde kom van Zaltbommel. Aldaar aangekomen eerst naar de bossen, via de Singelwal en met passage van een kanon. Na het verlaten van de bossen via de Molenwal naar het centrum van Zaltbommel. Het was erg druk. We wandelden enige tijd door het centrum en kwamen langs de markt en de kerk.

Via de Heksenwal verlieten we het centrum. Daarna via de dijk weer naar de Waalbrug, welke we overstaken richting Waardenburg. In Waardenburg weer naar hetzelfde dorpshuis, waar weer de grote rust was. Na de pauze via De Lage Paarden en Markkade naar Meteren, waar men in het dorpshuis kon pauzeren. Via Hoogmeerweg weer door Meteren om dan via Bredestraat in Geldermalsen te komen.

Aldaar aangekomen volgden we de spoorlijn tot aan een driesprong. Na die driesprong langs de waterplas en de molen naar de Kerkstraat, welke we volgden tot het Marktplein. Tenslotte liepen we via de Zaaivaardweg naar de finish.

Het was een mooie tocht met veel afwisseling. Het was droog en zonnig weer. Er gingen van start 745 wandelaars, verdeeld over diverse afstanden.

-Constant Dedel-

Wandelen in de winter!

Naar Doetinchem! Verzamelen bij Ketz. Naast de oude veemarkt. Vanuit Groenlo is het met de auto een half uurtje tuffen. Rond 08.30 uur waren we ter plekke. We wandelen vandaag met onze kennis uit Winterswijk, Hajo.

We liepen dwars door het oude centrum. Richting Keppelseweg, langs het voormalige hoofdkantoor van de Geldersche Tramweg Maatschappij. Richting de Kruisbergse bossen. De traumatische ervaring van de WS-tocht rond Barneveld maar snel proberen te vergeten. Hopelijk zijn we weer voor lang gespaard van een plotseling overlijden van een WS'er.

De wandelaars hadden er vandaag duidelijk zin in. De vroege Doetinchemmer keek wat vreemd om. Wat was er al veel volk op de been. Allemaal wandelmeloten. Het weer zit mee. De Achterhoek kan zich vandaag van haar beste kant laten zien.

We passeerden café de Oude Tol. Jarenlang stamkroeg van Bennie Jolink van Normaal. Hoog in de lucht toch veel ganzen aan de trek. Veel V-formaties. En echt niet van vliegveld Eindhoven afkomstig. Het blijft mooi om te zien. In Velswijk/Zelhem gingen we aan de soep. Niet voordat we een smal pad langs een vaart hadden gevolgd. Wat trok die klei aan de schoenen!

Na de soep richting de grote rust te Zelhem. Zalencentrum 't Witte Paard.

Op 22 km. Een ruime maand geleden passeerden Marion en ik deze kern nog tijdens de vrijdagse markt. Op weg van Doetinchem richting Groenlo.

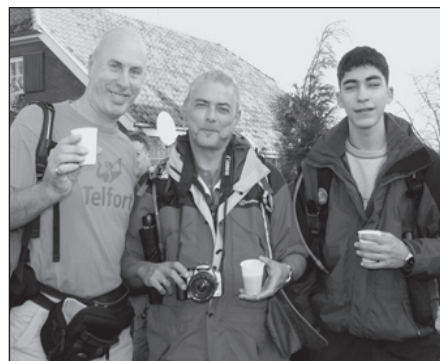
We volgden nu een stukje van een zogenaamde Hessenweg. Volgens zeggen in het verre verleden de route voor 'kiepkeerls': kerels met van die grote manden op de rug. Van Duitse komaf. Met een beetje fantasie zie je ze lopen. De weg werd pas later vernoemd naar de zware Hessenkarren uit de 18^e eeuw.

Zelhem kwam in beeld. Eerst nog een smal bospad volgen. Kwam in gesprek met een wandelaar uit Garderen die Henri Floor tijdens mijn passage op de foto wilde zetten. Ik kreeg de foto's prompt de eerstvolgende maandag toegezonden. Over de mail. Henri met zijn verlengde stick. Net een pelgrim!

Eerst nog even de kern van Zelhem. Voor mij liep de 'Kerstman uit Apeldoorn'. De wandelaar met die grote witgrijze haardos en brede baard. Loopt in de winter steevast in korte broek. Menig wandelaar moet hem kennen. Een mooi gezicht wanneer hij een trekker met kerstbomen passeert.

Daar is het zalencentrum. Op naar de bar. Even wat bestellen. Een heerlijk biertje bij het brood. Na drie kwartier weer verder. Geleidelijk op weg naar de koffiepost in Doetinchem, langs kasteel Slangenburg. Maak ondertussen de ene na de andere foto. Er schijnt een mooi, zacht licht. Daar maak ik handig gebruik van.

Steeds maar weer spreek ik andere WS'ers. Heerlijk dat beppen op de route. Er passeren twee amazones. Nu koffie bij familie van der Heiden. Weer

herenigd worden met Marion en Hajo. Na een kwartier opnieuw buffelen. De laatste 8 km. Over 4 km nog een fruitpost. We halen diverse WS'ers in. Langzaam komt de dag tot een eind. Nog even en ik kan mijn camera opruimen. Dan is het te schemerig om nog een plaat te schieten. We naderen onze kennissen Stuart en Renee. Ik zal ze in januari weer bij de Bossche 100 treffen. De fruitpost komt in zicht. Met een appeltje direct verder. Het begint te drup-

pelen. Regen. Toch maar die plu op. Het gaat te langzaam. Ik bepaal nu het tempo. Probeer Hajo en Marion mee te trekken. De laatste 4 km zijn ingegaan. Over drie kwartier zitten we weer bij Ketz. We volgen nu een groot deel van de route van de Doetinchemse 2Daagse; altijd gehouden in juni en uitgezet door de YMCA.

We lopen door een tunneltje. En langzaam komt de finish in zicht. Een heerlijke dag. Na het afmelden een tafel zoeken voor dat laatste biertje. Samen met Marion, Hajo, Stuart en Renee. Ook Marcel blijkt er bij te horen. Marcel uit Heemstede. Wie kent Marcel niet? Onze

snelwandelaar met z'n lange zwarte manen. Ik had weer een fotootje voor hem. Nijmegen 2006. En vanaf volgende week weer wat nieuwe plaatjes. Hij wil in ieder geval ook wat natuurplaatjes, op wandelboekjesformaat. Komt voor de bakker, Marcel.

En na een heerlijke Grimbergen weer op huis aan. Een welbestede dag!

-Marion en Ben-
Tekst en foto's

Van Land's End naar John O'Groats (2)

Woensdag 30 augustus 4e etappe

Portloe - Par 37 km

Het uitgebreide Engelse ontbijt zorgt er altijd voor dat je er de eerste uren weer goed tegenaan kan. Om 08.45 uur nemen we afscheid van Mrs. Barbara Leigh en lopen langs het haventje het stadje uit en gaan 'fairly steeply' de kliffen op. De kust naar Portholland wordt hier het meest woeste gedeelte van het SWC genoemd. Het is 'a world of rough rock scenery and scrubby vegetation', en een zeer eenzaam gebied. In zee liggen veel rotsen en op één ervan staat een man te vissen. We vragen ons af hoe hij daar is kunnen komen.

Het is prachtig weer, zelfs een beetje broeierig warm op dit vroege tijdstip. Wel is het mooi dat je bij elk strandje een openbaar toilet aantreft waar je de bidons met water kunt vullen. Bij het strand van Portholland is nog niets open en het plaatselijke winkeltje is ook nog dicht. De eigenaresse daarvan wil wel koffie zetten, maar dat duurt nog een half uurtje, dus lopen we verder. Iets verderop passeren we Porthluney Cove met een prachtig strandje. De eerste badgasten komen net aan.

Het gidsje stuurt ons steil omhoog door een weiland. Daarna wandelen we door een stuk bos en even later is het weer klauteren over de rotsen. Bij Hemminck Beach snijden we de punt van Dodman Point af en nemen het pad het binnenland in naar Gorran Haven. We wandelen

de Church Street in en passeren de St. Just en de Mount Zion Church. In de Llawanroc Inn bestellen we koffie en dit is zowaar een Rombouts filterkoffie! Eindelijk een bak koffie die lekker smaakt en waar de Engelsen niets aan kunnen verzeiken, want koffie zetten kunnen ze niet. We trakteren onszelf op een paar lekkere broodjes er bij.

Voorlopig hebben we even genoeg van het 'roller coaster-wandelen' en nemen nu de gewone weg naar Mevagissey; dat loopt een stuk prettiger en het schiet lekker op. Het is een rustig pad en we zien dat de kust niet ver van ons vandaan is. Als we de stad binnenkomen weten we niet wat ons overkomt. Wat een drukte! De straten zijn overvol met toeristen en het autoverkeer is totaal vastgelopen. Toch vinden we nog een plekje in Restaurant Central en bestellen een vislunch. Daarna moet er nodig wat geld gepind worden bij het postkantoor.

Drie kwartier later gaan we via steile tredjes de stad uit, richting Pentewan en Duporth. Het is nog ruim 17 km naar ons einddoel voor vandaag, dus houden we nu ook de kleine landweggetjes aan en bereiken zo om half vijf het havenstadje Charlestown. Weer zo'n mooi plaatsje in een inham tussen de rotsen. In de haven liggen een paar museum-zeilkippers. We kijken wat rond of we hier zullen overnachten, maar besluiten om door te lopen naar Par. Dat zal ongeveer nog een uur lopen zijn.

We verlaten de haven van Charlestown (genoemd naar Charles Rashleigh die hier de mijnindustrie beheerste) en volgen het kustpad, dat door de achtertuinen van een paar grote luxe hotels gaat. Bij het Carlyon Bay Hotel wandelen we zelfs over de golf-course. De spoorlijn over, en dan lopen we langs een immens grote cementfabriek, het is één en al stof op de straten.

Om kwart voor zes zijn we in Par en wandelen de straat van ons B&B in. De huizen zien er hier wat vervallen uit en nummer 84 is al niet veel beter. Via e-mail hadden we vernomen dat het alleen een slaapadres is zonder ontbijt. We worden begroet door Mrs. Gill Butler die iets in 'ceramics' doet en zich bezig houdt met het beschilderen van potten en pannen. Het is er binnen dan ook een behoorlijk rommeltje (zacht uitgedrukt).

In een supermarkt aan de overkant is wel iets van brood en beleg te koop en we slaan gelijk wat in voor de lunch morgen. We kunnen gebruik maken van de keuken, maar de eerste aanblik zegt ons dat we daar niet moeten zijn...(!) De kosten zijn niet meer dan £ 15,00. Gelukkig is het maar voor één nachtje en is de twin-bed slaapkamer in orde. Iets verderop in de straat is de Welcome Inn waar we een biertje drinken en de avondmaaltijd gebruiken. We gaan vroeg onder de wol, want we willen morgen ook vroeg weg wezen.

Donderdag 31 augustus 5e etappe Par - Downderry 35 km

Ondertussen hebben we toch al zo'n 170 km afgelegd en steeds prima weer gehad. Ook nu zal het een warme zonnige dag worden; we hebben wel veel mazzel met het weer!! We hebben vanochtend niemand gehoord of gezien en zijn om half acht de SWC opgegaan.

Voor vanavond hebben we geen B&B besproken en zullen wel zien hoever we komen en waar we dan terecht kunnen voor een overnachting. De planning is om tot aan Downderry te komen; dat is zo'n 35 km via de SWC en een paar kilometer minder als we weer een paar grote bochten afsnijden via een andere route.

Bij de Ship Inn kunnen we kiezen om de SWC te blijven volgen of de Saints Way te nemen door het binnenland. Het lijkt ons wel een leuke afwisseling om dit pelgrimspad te volgen en uiteindelijk kom je toch weer uit bij de pont in Fowey. We volgen nu de markeringen van de Saints Way en het pad gaat met traptreden steil omhoog en dan door het dorp Tregaminion. Achter boerderij Lankelly Farm langs gaan we over een modderpaadje de weilanden in; dat voorspelt meestal niet veel goeds, maar deze keer komen we er aan de goede kant uit.

Nog een paar rustige landwegen en dan zijn we om 09.00 uur al in het havenstadje Fowey. De toegang tot de haven kon ooit geblokkeerd worden door zware kettingen te spannen tussen twee forten (nu ruïnes) aan weerszijden van de riviermonding. Het is er uitgestorven, er is nog niets open om een koffiepauze te houden. We moe-

ten met een voetveer de gelijknamige rivier over naar Polruan en een grote sloep zet ons voor £ 1,00 over.

Ook hier is alles nog gesloten en we nemen nu de landelijke weg richting Polperro, het volgende havenstadje. We zien een camping en nemen aan dat er wel een kantine is. We kunnen er inderdaad koffie uit een automaat halen en intussen de wandelkaart van de omgeving te bestuderen.

Even verderop ligt het dorpje Lansallos met een wel erg grote kerk voor zo'n klein dorpje. We nemen binnen een kijkje en zien dat er hard gewerkt wordt aan de restauratie. Een paar jaar geleden hebben een drietal jonge vanden de kerk in brand gestoken en het interieur vernield. We laten ons uitlegen dat deze kerk is gebouwd in de 15e eeuw en eigenlijk de hoofdkerk van het veel grotere Polperro was. We kopen een ansichtkaart en steken een kaars op als ondersteuning voor de herstelwerkzaamheden.

Een paar mijl verder arriveren we in Polperro en hebben nu 20 km afgelegd. Met het uitzicht op de prachtige haven gaan we in een lunchroom uitgebreid koffie drinken en een hamburger gaat er ook wel in. Er zijn nog veel toeristen aanwezig en vooral bij de bedrijvige vissershaven is veel bekijks. Piet komt erachter dat hij zijn hoedje van de 4-daagse van Apeldoorn in de kerk van Lansallos heeft laten liggen.

Het volgende doel is de tweelingplaats Looe. Er is een Oost Looe en een West Looe. Daartussenin ligt een grote inham van de zee. De plaatsjes vallen in dezelfde categorie als alle vorige en zijn schitterend gelegen aan de beschutte inham. Meestal is er nog een stevige kademuur dwars in de inham gebouwd

om bij storm het woelige water buiten te houden.

Het is nog redelijk vroeg in de middag en ongeveer 4 mijl naar Downderry, ons einddoel voor vandaag. Dus drinken we eerst een pint op een terras en klimmen daarna 'steeply up' de East Cliff op. We passeren grote statige villa's en bij Mildendreath vragen we bij een villa in aanbouw wat zoiets moet kosten. Zonder blikken of blozen wordt een prijs van twee-en-een-half-miljoen genoemd, in Engelse Ponden wel te verstaan!! En dan is er geen plek voor een tuin. Je hebt er wel een privé strand bij.

De laatste mijlen vallen tegen, want het is weer een behoorlijk zwaar stuk. En altijd weer langer dan aangegeven. Eerst passeren we het plaatsje Seaton; het strand van grauw grijs grind ziet er niet aantrekkelijk uit, het hotel is een bouwval en alles doet een beetje mistroostig aan.

Om 16.45 uur wandelen we Downderry in en we vragen bij de Inn of the Shore of er nog een 'twin bedded room' beschikbaar is. Alles is vol en we lopen de supermarkt annex postkantoor binnen om te vragen of zij een B&B adres weten. Dat treft, want de jongedame achter het loket zegt dat haar ouders een B&B hebben. Het is wel twee mijl van de kust af. Een telefoontje bevestigt dat er plaats is, en als we even geduld hebben kunnen we om half zes meerijden. Mooi tijd voor een pint of lager in de Inn of the Shore.

Susan Broad van de Trelidion Farm is een vriendelijke dame die tijdens het korte ritje volop vertelt over de omgeving. De slaapkamer lijkt wel een grote balzaal met enorme bedden en de badkamer is zeer luxe. Uiteraard zoals bij elke B&B is er een TV op de kamer. En verder is het altijd mogelijk om zelf een kop koffie of thee te zetten. De prijs is weliswaar £ 30,00 per persoon per nacht, maar dan heb je ook wel wat. De natte kleren gaan na een wasbeurt in de droger en zijn weer piekfijn in orde.

Nadat we gedouched en omgekleed zijn brengt Mr. Broad ons met de auto wederom naar de Inn waar we ons vanavond tegoed doen aan een home made soup, chick&bacon en een rumpsteak. We moeten maar bellen als we terug willen, dan worden we weer opgehaald. Hij waarschuwt nog om niet mee terug te rijden met zijn vrouw, die in dezelfde Inn met vriendinnen een gezellig (drink)avondje heeft. Wat een service toch allemaal!

Als we terug op de boerderij zijn verhaalt Mr. Broad gaarne over het boerenleven en dat hij inmiddels gestopt is met het bedrijf. Wel blijkt alle grond in de omgeving nog van hem te zijn waar een aantal projectontwikkelaars begeerig hun ogen op hebben laten vallen om er recreatie-complexen op te kunnen bouwen. Er worden telkens kleine stukjes voor woningbouw verkocht aan de rand van het dorp en ze kunnen op die manier heel goed rond komen. Vraag niet waarom ze er dan nog een B&B bij doen, ze vinden het best gezellig als er zo nu en dan wat aanloop is. Een van de kamers op de boerderij staat vol met bekers en andere prijzen van grote darts-toernooien. Hij blijkt een nationaal kampioen te zijn geweest en kent dan ook alle bekende Nederlandse darters, zoals Van Barneveld, Stompé en Scholten, waar hij wel eens tegen heeft gespeeld. Wij kijken nog wat televisie en gaan vroeg onder de wol.

Vrijdag 1 september 6e etappe

Downderry - Yealmpton 38 km

Het is vanochtend grauw en grijs en even later regent het. Mr. Broad waarschuwt dat het komende week nog veel slechter weer wordt en dat het 'katten en honden' zal gaan regenen. Het is dan beter om twee dagen in bed te blijven, diep onder de dekens. Het is zeker niet aan te raden om dan door de Moors van het Dartmoor National Park te gaan wandelen. Na een stevig ontbijt brengt hij ons weer weg met de auto, het parkoers van de SWC op. We bedanken voor alle service, doen de regenjacks aan en nemen afscheid.

Het pad gaat meteen steil omhoog, de Battern Cliffs op. Nu ondervinden we meteen de moeilijkheid van deze paadjes als het regent, het is een spekglad blubberpad en we moeten uitkijken dat we niet telkens uitglijden. Vooral het lopen op de steile graspaden is erg lastig. "The path climbs, then comes

a series of ups and downs, and more small gates". Dat is zo'n beetje elke dag de beschrijving op het kustpad. Bij het haventje van Portwrinkle hebben we er wel genoeg van, we nemen de gewone weg.

Na een uur houdt de regen op en even later schijnt de zon alweer volop, het wordt toch weer een schitterende warme dag. Na Portwrinkle wandelen we langs een militair schietterrein. Als er geen activiteiten zijn mag je door dit terrein heen over het strand lopen. Om de landtong Rame Head te vermijden nemen we de rustige weg naar Mill-

brook en in de plaatselijke supermarkt doen we wat inkopen voor de lunch. Een café-restaurant voor een kop koffie is nog niet open, dus zijn we al gauw op weg naar Cremyll. We passeren het Mount Edgcumbe Country Park, dat zo te zien veel bezoekers trekt. Vanaf de hoge weg zien we in de verte de grote havenstad Plymouth liggen.

We arriveren om 12.30 uur bij de haven waar we de ferry moeten nemen naar de stad. We hebben volgens de berekening nu 22 km afgelegd. Omdat we toch een half uur moeten wachten eten we op een bankje de broodjes op. Om 13.00 uur kunnen we met de Cremyll Cruising de Mutton Cove overvaren naar "Admiral's Hard", aan de rand van de drukke stad Plymouth.

Met het oversteken van de grote baai hebben we Cornwall achter ons gelaten en we zijn nu in Devon. De stad Plymouth heeft veel industrie langs de havens en er is een grote marinehaven. Van hieruit vertrekken de grote veerboten naar Frankrijk en Spanje. Wij wan-

delen langs de Royal Marine Barracks, over grote boulevards en langs de Royal Arch van koning William. Dan de weg naar het oude stadsgedeelte Barbican. In de verte zien we Drake's Island liggen - vernoemd naar Sir Francis Drake die als eerste Engelsman de wereld rondvoer.

Bij Madeira Road nemen we de water-taxi over de River Plym naar Mount Batten Point. Het is al bijna twee uur in de middag als wij onze weg vervolgen en we passeren de monumenten van Lord Mountbatten en van Lawrence of Arabia. Het is een mooi pad langs het strand naar Jennycliff.

Vanaf hier verlaten wij het South West Coast Path en gaan we het binnenland in. We pakken de markeringen op van de Erme-Plym Trail, die voor de End to End Walkers speciaal als verbinding is gemaakt tussen de SWC en de Two Moors Way, die in Ivybridge begint. Nog een laatste blik op de zee en de ruige kustlijn: het was prachtig om dit stuk langs en over de kliffen te lopen, al was het toch wel zwaarder dan we gedacht hadden. Zachtjesaan verdwijnen de geluiden van de zee en vooral van de grote zeemeeuwen die ons elke dag begeleid hebben.

We komen langs het oude fort Staddon Heights en gaan een rustige landweg op. Op de hooggelegen wegen is het erg warm en het is dan prettig als je tussen de hoge heggen in de schaduw kunt lopen. Bij een huis vullen we de bidons en komen door het dorpje Staddiscombe. We nemen het voetpad richting Hollocombe, akkers en weilanden wisselen elkaar af, hier en daar een boerderij, maar verder dunbevolkt.

We lopen tegen de A-379 aan, een drukke provinciale weg, volgen deze het dorp Brixton in en zien een mooie boerderij die tevens een B&B is. Wat doen we? Het is inmiddels 16.00 uur en ons einddoel Yealmpton is zeker nog een uur verderop. In de plaatselijke supermarkt kopen we eerst een paar biertjes en op een bankje bij de kerk houden we even beraad.

We besluiten om toch door te gaan, pikken de Erme-Plym Trail op en gaan de weilanden in. Dan over een voetspoor door de akkers, heuvel op en af. Bij een 'plantation' stuiten we op honderden, misschien wel een paar duizend fazanten die alle kanten uit fladderen. Aan de voerbakken kunnen we zien dat we dwars door een fokkerij heenlopen.

Vanwege de omheiningen raken we de markeringen kwijt en zijn het spoor bijster. Dit duurt natuurlijk weer veel langer dan we denken om in Yealmp-ton aan te komen. We hebben vandaag ruim 35 km afgelegd en met alle onderbrekingen door Plymouth heen is dat geen slecht resultaat.

In de pub vragen we waar ergens B&B mogelijkheden zijn. De mensen aan de bar zijn erg behulpzaam en bellen overal naar toe, maar nergens is plaats. Alleen in Brixton is nog een kamer vrij bij de Venn Farm. Dat is nou net de boerderij die we meer dan een uur geleden gepasseerd zijn. "No problem, drink your beer and we pick you up", is het antwoord. Even later staat een grote Range Rover voor ons met een meneer in smoking die vraagt of wij de two Dutchies zijn.

Het blijkt dat Basil en Pat Cane op weg waren naar een bruiloft, maar ze hadden nog wel even tijd om ons op te pikken en naar de boerderij te brengen. De slaap- en badkamer worden aangewezen en de eetkamer voor het ontbijt. We krijgen een sleutel van het huis en weg zijn ze naar het bruiloftsfeest. Wij stappen ons luxe onderkomen in en nemen een heerlijk bad. We hadden al gezien dat er aan de overkant een 'take-away fish&chips' is, dus eerst maar weer naar de supermarkt om nog wat blikjes bier en eten voor morgen inslaan.

Het is nog heerlijk warm weer vanavond en we eten onze haddock en frieten in de voortuin op. We vragen ons af of het weer inderdaad zo slecht wordt als het weerbericht aangeeft. We bestuderen de kaarten om morgen vanaf Brixton de kortste route uit te stippelen naar Ivybridge.

Zaterdag 2 september 7e etappe

Brixton - Holne 34 km

Het ontbijt staat klaar en de geur van gebakken eieren en bacon komt ons tegemoet als we de trap aflopen naar de ontbijtkamer. Mrs. Pat Cane zegt hartelijk goedemorgen en is even later druk bezig om voor ons een B&B te vinden in Holne, onze volgende overnachtingsplaats. Helaas lukt dat niet en we zullen het dan maar bij het toeristenbureau in Ivybridge proberen.

Het weerbericht heeft helaas gelijk gekregen, de regen komt met bakken uit de hemel. Dat is geen goed vooruitzicht om door de 'moors' te gaan. Om 08.45 uur nemen we afscheid. Regenkleding

aan en de hoezen over de rugzakken. Uit ervaring pakken we ook de kleding in de rugzakken altijd in pakketjes in plastic tasjes, want een rugzak lekt uiteindelijk toch door. Wim blijft gewoon in korte broek lopen, de temperatuur is goed en hij houdt niet van die natte broekspijpen.

Vanuit het dorp nemen we de weg richting Plympton om daarna een fietspad te nemen dat parallel loopt langs de snelweg A-38. Het is wel een hoop herrie met die auto's maar je hebt er verder geen last van. Een richtingaanwijzer geeft aan dat het 6 mijl is naar Ivybridge en na een half uur lopen is het nog 5 mijl. Opmerkelijk is dat weer een half uur later het volgende bordje nog steeds 5 mijl aangeeft, dat schiet niet op. Wel wordt het gelukkig droog, de regenkleding kan uit en zo nu en dan komt de zon te voorschijn.

Eindelijk zijn we na drie uur lopen over een gewone vlakke weg (!) in Ivybridge. We lopen het TIC (toeristenbureau) binnen en vragen naar de mogelijkheden om in Holne te overnachten. Een dame gaat voor ons aan de slag en na een uur bellen hebben we geluk. Eigenlijk zijn er geen officiële B&B's in Holne, maar via het interne kenniscircuit vindt ze toch een adres.

Ivybridge is een aardig stadje met een mooi winkelcentrum. Er zijn leuke restaurantjes, dus nu eerst naar de koffie met broodjes, daar zijn we na al die regen wel aan toe. Piet koopt gelijk nog een Ordnance Survey wandelkaart (OL-28) van het Dartmoor National Park waarop de TMW ingetekend staat.

Zoals de naam al aangeeft, is de Two Moors Way (TMW) een Lange Afstand Wandelpad door de twee grote 'moors' in het zuidwesten van Engeland. Het pad gaat dwars door de gebieden van Dartmoor en Exmoor, allebei een National Park. De route begint in het zuiden

bij Ivybridge en eindigt in het noorden bij Lynmouth aan de kust van Bristol Channel. De totale afstand is 100 mijl, doch wij gebruiken het pad slechts voor de helft als verbindingsstuk van onze LEJOG. Wel zullen wij het hele Dartmoor-gebied oversteken.

Vanaf Ivybridge naar Holne is het nog 22 km en we denken dat in een uur of vier te kunnen doen. Er tussenin is niets dan het ruige, heuvelachtige heideveld, doorsneden door een aantal beken en rivieren.

Het is nog steeds redelijk mooi weer als we om 13.00 uur Ivybridge verlaten en de markering van de TMW volgen. Na de spoorbrug missen we een marke-

ring en lopen te ver door. We merken onze vergissing bij de boerderij Lukesland Farm. Dan maar even doorsteken langs een oude 'quarry' (steengroeve) en dan het laatste hek door, het open heideland in. Bij de volgende markering volgen we een voormalige 'tramway', een mooi breed pad. Deze oude opgebroken spoorlijntjes kom je in heel Engeland tegen, ze werden gebruikt voor de mijnindustrie voor het vervoeren van kolen, ertsen, limestone (mer-

gel) en 'china clay' (porseleinaarde). Tegenwoordig worden ze ingepast in de wandelpaden.

Helaas begint het weer te regenen, de wind steekt op en het zicht wordt minder. Toch schiet het op het brede pad best op; we hebben de wind in de rug, dus hebben we eigenlijk niet in de gaten hoe slecht het weer is geworden. Het pad gaat langzaam omhoog en het water stroomt telkens harder naar beneden. Piet heeft de routekaartjes in een plastic map en houdt precies bij waar we zijn. Elke 'cairn', 'rock', of ander punt op de kaart wordt herkend en we passeren diverse oude grensstenen. Met al die regen is het onmogelijk om foto's te maken. Jammer voor het grenspalenarchief. Regelmatig zien we witte vlekken langs het pad, het zijn schapen die in een kuil liggen te schuilen.

We lopen nu al weer ruim twee uur, zijn helemaal doorweekt en rusten uit achter een paar grote keien, even uit de wind en de striemende regen. Dan maar weer verder de spoorlijn volgen. Het heeft geen zin meer de plassen te ontwijken; het pad is een kolkende beek geworden. Plots komen er twee tegemoetkomende wandelaars aan, we spreken even met elkaar en schrikken als ze vertellen dat zij vanaf Holne al ruim vier uur onderweg zijn. Wel zijn ze onderweg een stuk verkeerd gelopen. We denken nog meer wandelaars te zien in de schimmige grijze wereld, doch telkens als we dichterbij komen blijken het pony's te zijn die overal in het wild rondlopen.

Terug gaan naar Ivybridge is geen optie. Wij zijn volgens de kaart over de helft en zouden dan ook tegen de wind in moeten. Dus besluiten we om door te gaan om Holne te bereiken. Iets verderop geeft de markering aan dat we rechtsaf moeten, de oude spoorbaan af. Nu is er niet meer dan een uitgesleten voetspoor vol water, met aan weerszijden kniehoge heide. Goed opletten op elk herkenningspunt, we willen niet verdwalen. Weer even rusten onder een afdakje van een ruïne, kaart bestuderen, we zitten goed.

Het volgende herkenningspunt moet een brug zijn over de rivier. En dan, ja, daar is 'ie. Beneden ons zien we de kolkende rivier de Avon, ver buiten zijn oevers getreden. We zien ook de 'clapperbridge', een brug gemaakt van een paar grote platte keien die een beetje tegen elkaar aanliggen. De beschrijving in

het boekje geeft aan dat je kunt oversteken via een doorwaadbare plaats, een zogeheten ford. Dat is nu totaal onmogelijk en wij zijn blij dat we die brug hebben gevonden. Nu toch even het fototoestel uit het plastic gehaald, hier moeten foto's van gemaakt worden.

Even bijkomen en wat eten en drinken. Dan aan de andere kant de rivier volgen naar het westen, tot aan de zijrivier Western-Wella-Brook die van het noorden komt. Het punt heet Huntingdon Cross en we lopen nog steeds goed. Hier kunnen we niet oversteken, dus ook nu moeten we langs de oever blijven lopen.

De kaart geeft aan dat er een mijl verderop een voetbrug moet zijn. Na enig zoeken vinden we hem, het is niet meer dan een smalle plank, maar toch een mooi herkenningspunt. Vanaf hier wordt het pad weer breder en we kruisen een paar andere paden die duidelijk op de kaart zijn aangegeven. In de verte zien we een boerderij.

De boerderij bij Lud Gate is een verlaten schuur, maar het pad wordt wel een asfaltweg. We lopen nu wat beschermt tussen de heggen en hoge bomen en we houden de weg aan naar Scorrilton. Het is iets van de TMW af die nog een stuk door de weilanden gaat, maar wij vinden het wel genoeg voor vandaag. Het is al over zes uur in de avond en de mobiele telefoon van Piet gaat over. Janny vraagt hoe het er mee staat, er was nog geen sms'je binnengekomen. We denken voor zeven uur in Holne te kunnen zijn.

Vanaf Scorrilton is het nog een kleine twee mijl en inderdaad om kwart voor zeven staan we voor de deur van ons opgegeven B&B-adres, net buiten het dorp Holne. Mrs. Georgina Mackie ziet ons aankomen en wijst ons naar de achterdeur. Een blik naar de twee verzopen

honden volstaat. Ze zegt: "Blijf staan waar je staat" en reikt ons twee badjassen aan. "Alles uittrekken en de kleren op een hoop voor de wasmachine leggen". Ook de natte spullen uit de rugzakken gaan de wasmachine in. Dan wijst ze ons de slaapkamer en belt voor ons naar de Church House Inn, dat er vanavond nog twee Hollanders komen eten, liefst zo laat mogelijk, want dan kunnen ze nog wat bijkomen. Wat een prima ontvangst en service van deze vrouw van een gepensioneerde marine-arts.

Terwijl we ons tegoed doen aan een warme kop koffie kijken we nog eens terug op deze natte wandeling over de moors. Het was in deze omstandigheden met de storm en het slechte zicht een heel avontuur, en we zijn blij dat we op de grote heide niet zijn verdwaald. Er was echter geen moment dat we daar bezorgd over waren. Nadat we uitgebreid in bad zijn geweest krijgen we een paar droge regenjacks mee en wandelen naar de Church House Inn. Wim is toe aan een dubbele whisky, zelf houd ik het bij mijn geliefde Fosters, een Australische lager.

Als we na een goed diner terugkomen op Hunters Reach is de wasdroger volop in bedrijf. We nemen de route voor morgen door en besluiten er een korte etappe van te maken. In plaats van naar het geplande dorp Drewsteignton op 35 km te gaan, plannen we nu de wandeling naar Chagford, wat een kleine 30 km is. Als het regent zullen we ook meer de verharde weg aanhouden die niet al te veel van de officiële route afwijkt. Dat is wel wat langer, maar niet zo bezwaarlijk. Op onze Ordnance Survey kaart is dat allemaal goed te overzien. Voordat we gaan slapen zijn de eerste kleren al droog.

-wordt vervolgd-